

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivani Horvat, uz sudjelovanje Ankice Zorić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Sveučilišta u Zagrebu, Fakultet hrvatskih studija, iz Zagreba, Borongajska cesta 83d, protiv tuženika Republike Hrvatske Ministarstva znanosti i obrazovanja, iz Zagreba, Donje Svetice 38, radi šutnje uprave, 27. siječnja 2021.

riješio je

Upravni spor se obustavlja.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika Ministarstva znanosti i obrazovanja navodeći da tuženik nije izdao potvrdu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti, u propisanom roku.

Kako je tuženik nakon pokretanja spora izdao potvrdu Klasa: UP/I-602-04/14-13/00043, Urbroj: 533-04-20-0012 od 4. siječnja 2021., kako je tužitelj zahtjevom i tražio, te na taj način odlučio o zahtjevu tužitelja i postupio po tužbenom zahtjevu zbog propuštanja tuženika da u propisanom roku odluči o zahtjevu tužitelja, to su ispunjeni uvjeti iz članka 46. stavka 1. točke 2. u vezi s člankom 43. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12. i 152/14.) te je odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu, 27. siječnja 2021.

Sudac:
Ivana Horvat, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Žalba protiv rješenja ne odgađa izvršenje rješenja (članak 67. Zakona o upravnim sporovima).

DNA:

1. Sveučilište u Zagrebu, Fakultet hrvatskih studija, 10000 Zagreb, Borongajska cesta 83d
2. Ministarstvo znanosti i obrazovanja RH, 10000 Zagreb, Donje Svetice 38
3. U spis

Za točnost i pravilnost ovih podataka potvrđeni službenik

Smežana Miletić

**Sveučilište u Zagrebu
Fakultet hrvatskih studija
Borongajska cesta 83d, 10000 Zagreb**

Datum upisa: 1.2.2021. 0:00:00

Klasifikacijska oznaka:

UP/1-740-08/21-2/0001

Uredžbeni broj:

439-1/1-21-0003

Priloga:

0

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO ZNANOSTI I OBRAZOVANJA
mzo.gov.hr

KLASA: UP/I-602-04/14-13/00043
URBROJ: 533-04-20-0012
Zagreb, 4. siječnja 2021.

Sveučilište u Zagrebu Fakultet hrvatskih studija Borongajska cesta 83d, 10000 Zagreb	
Datum upisa: 18.1.2021. 0:00:00	
Klasifikacijska oznaka: 602-04/21-2/0002	
Urudžbeni broj: 380-1/1-21-0012	Priloga: 0

Na temelju odredbe članka 22. stavka 4. Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju („Narodne novine“, broj 45/09), a po pozitivnoj akreditacijskoj preporuci Agencije za znanost i visoko obrazovanje od 4. svibnja 2018. godine (KLASA: 602-04/13-04/0047, URBROJ: 355-02-04-18-0019) donesene na temelju mišljenja Akreditacijskog savjeta Agencije, u postupku reakreditacije Sveučilišta u Zagrebu Hrvatskih studija (današnji pravni sljednik: Fakultet hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu), provedenoj prema Planu reakreditacije visokih učilišta Agencije u akademskoj godini 2013./2014.godini, ministar znanosti i obrazovanja izdaje

P O T V R D U

kojom se potvrđuje da Fakultet hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu ispunjava sve uvjete za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti utvrđene odredbama Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju („Narodne novine“, broj 45/09), Pravilnika o sadržaju dopusnice i uvjetima za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, izvođenje studijskoga programa i reakreditaciju visokih učilišta („Narodne novine“, broj 24/10), Pravilnika o uvjetima za izdavanje dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti, uvjetima za reakreditaciju znanstvenih organizacija i sadržaju dopusnice („Narodne novine“, broj 83/10) i dokumentom „Standardi za vrednovanje kvalitete sveučilišta i sastavnica sveučilišta u postupku reakreditacije visokih učilišta“ Agencije za znanost i visoko obrazovanje (dalje u tekstu: Agencija).

Agencija će naknadno pratiti djelatnost visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti Fakulteta hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu koje je dužno:

- u roku od 6 mjeseci od dana dostavljanja ove potvrde donijeti i dostaviti Agenciji akcijski plan u cilju unapređenja kvalitete sukladno preporukama stručnog povjerenstva koje su sadržane u završnom izvješću stručnog povjerenstva,
- izvijestiti Agenciju jednom godišnje o realizaciji akcijskog plana te u skladu s time ažurirati uvjete o izvođenju u informacijskom sustavu Agencije.

Na temelju odredbe članka 2. Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju, ova potvrda ima karakter javne isprave.

DOSTAVITI:

1. Sveučilištu u Zagrebu, Trg Republike Hrvatske 14, Zagreb
2. Fakultetu hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu, Borongajska cesta
3. Agenciji za znanost i visoko obrazovanje, Donje Svetice 38/V, Zagreb
4. Pismohrani.

Sveučilište u Zagrebu
Fakultet hrvatskih studija

OIB 99454315441 • MBS 81290828 • MBPS 5214068
 Borongajska cesta 83d, HR-10000 Zagreb
 Tel. 01 / 24 67 600
 Faks 01 / 24 57 636
 URL: hrdsrtud.unizg.hr • E-pošta: dekanov.ured@hrstud.hr

Klasa: 740-08/20-2/0001

Ur. broj: 439-1/1-20-0002

U Zagrebu, 16. siječnja 2020.

Upravnomu sudu u Zagrebu

Avenija Dubrovnik 6, 10020 Zagreb

Tužitelj: Sveučilište u Zagrebu, Fakultet hrvatskih studija, OIB 99454315441, Borongajska cesta 83d, 10000 Zagreb, zastupa ga dekan prof. dr. sc. Pavo Barišić

Tuženik: Republika Hrvatska, Ministarstvo znanosti i obrazovanja, OIB 49508397045, Donje Svetice 38, 10000 Zagreb.

Zainteresirana osoba 1.: Agencija za znanost i visoko obrazovanje, OIB 83358955356, Donje Svetice 38/V, 10000 Zagreb.

Zainteresirana osoba 2.: Sveučilište u Zagrebu, OIB 36612267447, Trg Republike Hrvatske 14, 10000 Zagreb.

Zbog ocjene zakonitosti propuštanja donošenja pojedinačne odluke u propisanom roku

Tužba

radi izdavanja Potvrde o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti

4x

Na temelju članka 3. stavka 1. točke 3., članka 12. stavka 2. točke 3. i članka 22. stavka 2. točke 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17) tužitelj podnosi tužbu zbog nedonošenja potvrde o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti u propisanom roku, a radi donošenja pojedinačne odluke (javne isprave, potvrde) koja nije donesena u propisanom roku i to u razdoblju od 5. svibnja 2018. do 15. siječnja 2020. u kojoj je tuženik trebao, jer su bile ispunjene sve zakonske pretpostavke, izdati tužitelju i zainteresiranim strankama Potvrdu o ispunjavanju uvjeta za nastavak tužiteljeva obavljanja djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti, a nije ju izdao.

Na temelju članka 19. Zakona o upravnim sporovima, tužitelj predlaže naslovljenom sudu pozvati naznačene zainteresirane osobe, Agenciju za znanost i visoko obrazovanje i Sveučilište u Zagrebu, da sudjeluju u ovom sporu. Ovo stoga što je izdavanje predmetne potvrde od utjecaja na njihova prava i pravne interese odnosno propuštanje tuženika da tužitelju izda predmetnu potvrdu predstavlja povredu njihovih prava i pravnih interesa budući da je Sveučilište osnivač tužitelja, a Agencija je dala pozitivnu akreditacijsku preporuku tuženiku da izda traženu potvrdu.

I. Historijat upravnoga postupka koji je prethodio tužbi

Godine 2013. tadašnji Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu počeli su postupak reakreditacije (vanjskoga neovisnoga vrjednovanja kvalitete) svoje visokoučilišne i znanstvene djelatnosti. Na temelju Samoanalize koju je Znanstveno–nastavno vijeće Hrvatskih studija prihvatilo 29. siječnja 2014., posjeta međunarodnoga stručnoga povjerenstva (17. i 18. ožujka 2014.), Izvješća stručnoga povjerenstva (travanj 2014.) i Akreditacijske preporuke Agencije za znanost i visoko obrazovanje, klasa 602-04/13-04/0047, ur. broj 355-02-04-14-7 od 27. listopada 2014. ministar znanosti prof. dr. sc. Vedran Moran izdao je Hrvatskim studijima Pismo očekivanja (klasa UP/I-602-04/14-13/00043, ur. broj 533-20-14-0002 od 12. prosinca 2014., zaprimljeno na Hrvatskim studijima 7. siječnja 2015.).

Otklonivši uočene nedostatke i ispunivši propisane uvjete Sveučilište u Zagrebu i Hrvatski studiji u zadanom su roku 5. siječnja 2018. Agenciji za znanost i visoko obrazovanje dostavili objedinjeni odgovor koji sadržava šira objašnjenja o provedbi postupka reakreditacije, izvješće o uklanjanju utvrđenih nedostataka s dokazima o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti i zamolbu za izdavanje potvrde o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti nakon što akreditacijska tijela u propisanom postupku i na temelju priložene dokumentacije utvrde ispunjavanje tih uvjeta.

Proučivši svu dokumentaciju i podastrte dokaze Akreditacijski savjet Agencije za znanost i visoko obrazovanje na sjednici održanoj 24. travnja 2018. donio je mišljenje da su Hrvatski studiji ispunili uvjete tražene u Pismu očekivanja. Nakon toga je Agencija za znanost i visoko obrazovanje 4. svibnja 2018. donijela pozitivnu Akreditacijsku preporuku, klasa 602-04/13-04/0047, ur. broj 355-02-04-18-0019, koja sadržava ocjenu kvalitete visokoga učilišta i znanstvene organizacije Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu te preporuke za unaprjeđenje kvalitete.

Tom je Preporukom, sukladno članku 22. Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju, Agencija za znanost i visoko obrazovanje preporučila ministru znanosti da Hrvatskim studijima izda potvrdu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti znanosti i visokoga obrazovanja.

Akreditacijski savjet i Agencija za znanost i visoko obrazovanje zaključili su kako ne postoji niti jedna zaprjeka za izdavanje potvrde o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti. Akreditacijski je savjet istaknuo kako je cjelokupan proces bio opterećen raznovrsnim sukobima, ali smatra da ti prijepori, ni u jednom dijelu, nisu relevantni za odlučivanje u ovom postupku.

Akreditacijski je savjet napomenuo da su Hrvatski studiji u reakreditacijskom postupku zapravo ocijenjeni relativno dobrim ocjenama, a preporuke sadržane u Pismu očekivanja odnosile su se na nedostatke u nekim točno određenim aspektima.

Agencija za znanost i visoko obrazovanje kao pravna osoba s javnim ovlastima samostalno je i neovisno, poštujući europske standarde i smjernice te međunarodnu praksu na području osiguravanja kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju vrjednovala Hrvatske studije te je preporučila ministru nadležnom za znanost i visoko obrazovanje da Hrvatskim studijima i Sveučilištu u Zagrebu izda potvrdu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti.

Dokaz: Akreditacijska preporuka od 4.5.2018., u privitku.

Nakon što je primilo pozitivnu Akreditacijsku preporuku Ministarstvo znanosti i obrazovanja očitovanjem od 4. lipnja 2018. (klasa UP/I-602-04/14-13/00043, ur. broj 533-04-18-0008) uputilo je Agenciju za znanost i visoko obrazovanje da ponovo razmotri i izmijeni danu preporuku u smislu provjere ispunjenosti akreditacijskih preporuka koje se tiču pravnog statusa i ustroja, osobito imajući u vidu članak 64. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju koji propisuje ustroj i opseg znanstveno-nastavne djelatnosti sveučilišnoga odjela, odnosno ograničava ih na interdisciplinarno znanstveno područje ili jedno znanstveno polje u kojem se izvode studijski programi. Valja napomenuti da podjela na znanstvena područja i polja nije provedena zakonom, nego Pravilnikom o znanstvenim i umjetničkim područjima, poljima i granama (Narodne novine, broj 118/09, 82/12, 32/13 i 34/16) prema čijem članku 7. stavku 1. interdisciplinarno područje moguće je utvrditi samo načelno, kao „znanstveno područje različitih znanstvenih područja i polja“, a polja unutar interdisciplinarnoga područja znanosti svojom odlukom utvrđuje Nacionalno vijeće za znanost.

Dokaz: akt od 4.6.2018., u privitku.

Akreditacijski savjet Agencije za znanost i visoko obrazovanje na 97. sjednici, održanoj 19. lipnja 2018., razmotrio je dopis tuženika od 4. lipnja 2018. te je Agencija za znanost i visoko obrazovanje očitovanjem tuženiku od 30. kolovoza 2018. (klasa 602-04/13-04/0047, ur. broj 355-02-04-18-0022) otklonila izdati drukčiju akreditacijsku preporuku smatrajući da se u reakreditaciji provjerava kvaliteta postojećih predmeta vrjednovanja i/ili studijskih programa, a ne pravni ustroj, koji nije uređen Zakonom o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju, nego Zakonom o ustanovama i Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju.

Naime, članak 51. stavak 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju iz 2003. godine (Narodne novine, broj 123/03) predviđao je mogućnost da ministar zatraži novo očitovanje akreditacijskoga tijela, ako nije suglasan s mišljenjem akreditacijskoga tijela, no odredbom članka 30. Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju iz 2009. godine ta je odredba ukinuta. Zakon o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju ne predviđa mogućnost vraćanja akreditacijske preporuke na doradu, odnosno ponovno očitovanje.

Akreditacijski je savjet napomenuo da u postupku donošenja Akreditacijske preporuke nije utvrdio okolnosti koje bi ga ponukale da pred nadležnim sudom pokrene postupak utvrđivanja zakonitosti Statuta i drugih općih akata Sveučilišta u Zagrebu, niti je kad pokretao takav

postupak te smatra da bi pokretanje takva postupka od strane Akreditacijskoga savjeta ili Agencije značilo instrumentalizaciju tih tijela i postupaka. Takva instrumentalizacija vanjskoga vrjednovanja kvalitete sveučilišne institucije bila bi u potpunoj suprotnosti sa Zakonom o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju i glavnim odrednicama Bolonjskoga procesa kojim je utemeljen Europski prostor visokoga obrazovanja. Agencija za znanost i visoko obrazovanje i Akreditacijski savjet, kao njezino stručno tijelo odgovorni su za vanjsko vrjednovanje kvalitete djelatnosti visokoga obrazovanja i/ili znanstvene djelatnosti, a upravo je Ministarstvo znanosti i obrazovanja nadležno za osiguravanje zakonitosti postupanja u području znanosti i visokoga obrazovanja sukladno svojim ovlastima. Akreditacijski savjet smatra kako nema potrebe za izmjenom Akreditacijske preporuke te u cijelosti ostaje pri svojem Mišljenju donesenom na 95. sjednici održanoj 24. travnja 2018. temeljem kojeg je Agencija donijela Akreditacijsku preporuku 4. svibnja 2018. te napominje da je navedeno Mišljenje doneseno sukladno utvrđenom činjeničnom stanju i izvedenim dokazima u provedenom postupku reakreditacije Hrvatskih studija, a sve sukladno Zakonu o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju.

Dokaz: akt od 30.8.2018., u privitku.

Ministarstvo znanosti i obrazovanja dopisom od 19. rujna 2018. (klasa UP/I-602-04/14-13/00043, ur. broj 533-04-18-0010) još je jednom Agenciji za znanost i visoko obrazovanje uputilo zahtjev za ponovljenim mišljenjem i donošenjem drukčije akreditacijske preporuke. Stajalište je Ministarstva da Agencija ne može donijeti pozitivnu akreditacijsku preporuku za Hrvatske studije jer oni kao sveučilišni odjel obavljaju visokoobrazovnu djelatnost u više znanstvenih polja, što je prema mišljenju MZO-a suprotno članku 64. stavku 1. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju. Ministarstvo znanosti ističe kako mu je namjera bila još jednom upozoriti Agenciju da iz Akreditacijske preporuke od 4. svibnja 2018. proizlazi kako Agencija podupire postupanje visokoga učilišta suprotno propisima te zatražiti od Agencije da razmotri zakonitost pravnoga statusa i položaja Hrvatskih studija. Ministrica znanosti stoga upozorava da odbijanje ponovnoga razmatranja Akreditacijske preporuke „predstavlja temelj za pokretanje upravnoga nadzora nad Agencijom“, što predstavlja nedopušteno miješanje u neovisnost rada agencije koja je članica ENQA-e (European Association for Quality Assurance in Higher Education).

Dokaz: akt od 19.9.10.2018., u privitku.

Agencija za znanost i visoko obrazovanje aktom od 11. listopada 2018. (klasa 602-04/13-04/0047, ur. broj 355-02-04-18-0024) odgovorila je Ministarstvu da je Akreditacijski savjet na 98. sjednici održanoj 9. listopada 2018. razmotrio dopis MZO-a od 19. rujna 2018. te je utvrdio da je još 24. travnja 2018. u okviru svoje nadležnosti jednoglasno zauzeo stajalište kako postupak reakreditacije nije postupak u okviru kojega se rješava pitanje pravnoga statusa i položaja Hrvatskih studija unutar Sveučilišta u Zagrebu. Akreditacijski savjet ponovo je utvrdio da su na Hrvatskim studijima učinjene promjene i da je ostvaren ukupan napredak u kvaliteti studijskih programa i organizaciji njihovoga izvođenja te da stoga ne postoji nijedna zapreka da se donese mišljenje o uklanjanju nedostataka utvrđenih Pismom očekivanja, odnosno izdavanju potvrde o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti. Akreditacijska preporuka sadržava ocjenu kvalitete visokoga učilišta i znanstvene organizacije te preporuke za unapređenje kvalitete.

Iz članka 22. Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju slijedi da je predmet reakreditacije isključivo ocjena kvalitete i elementi koji na nju utječu (studijski program, odgovarajući broj sklopljenih ugovora o radu sa znanstveno-nastavnim ili nastavnim osobljem, osiguran odgovarajući prostor i oprema, upis u Upisnik znanstvenih organizacija i osigurana potrebna novčana sredstva za rad).

Dokaz: akt od 11.10.2018., u privitku.

Nije poznato da je Ministarstvo znanosti i obrazovanja nakon toga postupalo u predmetu.

U predmetu reakreditacije djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti godinama tuženik tužitelju nije dostavio ni jedan akt.

Senat Sveučilišta u Zagrebu proveo je 10. prosinca 2019. statusnu promjenu sveučilišnoga odjela Hrvatskih studija u fakultet i osnovao javnu ustanovu u sastavu Sveučilišta u Zagrebu – Sveučilište u Zagrebu, Fakultet hrvatskih studija.

Dokaz: Odluka o osnivanju ustanove Sveučilište u Zagrebu, Fakultet hrvatskih studija, klasa 012-03/19-01/4, ur. broj 380-020/284-19-7, od 10. prosinca 2019.

II. Pravne okolnosti slučaja

U postupku reakreditacije Hrvatskih studija Ministarstvo znanosti i obrazovanja sukladno članku 22. stavku 4. Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju moglo je donijeti potvrdu, uskratu ili pismo očekivanja. Pismo očekivanja donijelo je godine 2014. Nakon isteka njegova roka, podnošenja odgovora visokoga učilišta i donošenja akreditacijske preporuke, Ministarstvu je preostalo donijeti potvrdu ili uskratu. Uskratu može donijeti samo ako bi mišljenje Akreditacijskoga savjeta i preporuka Agencije za znanost i visoko obrazovanje bili negativni. Budući da su mišljenje Akreditacijskoga savjeta i preporuka Agencije za znanost i visoko obrazovanje pozitivni, ministar je po zakonu dužan izdati potvrdu; njezino izdavanje nije plod rješavanja po slobodnoj ocjeni.

Prema članku 3. stavku 1. točki 3. Zakona o upravnim sporovima predmet upravnoga spora jest „ocjena zakonitosti propuštanja javnopravnog tijela iz područja upravnog prava da u zakonom propisanom roku odluči o pravu, obvezi ili pravnom interesu ili redovitom pravnom lijeku stranke odnosno da postupi prema propisu“.

Člankom 12. točkom 3. Zakona o upravnim sporovima propisano je: „Upravni sudovi odlučuju o tužbama zbog propuštanja donošenja pojedinačne odluke ili postupanja javnopravnog tijela u zakonom propisanom roku“.

Članak 22. stavak 2. točka 2. Zakona o upravnim sporovima predviđa: „Tužbom se može zahtijevati donošenje pojedinačne odluke koja nije donesena u propisanom roku.“

Članak 58. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima određuje: „Ako sud utvrdi da javnopravno tijelo nije u propisanom roku donijelo pojedinačnu odluku koju je prema propisima trebalo donijeti, presudom će usvojiti tužbeni zahtjev i sam riješiti stvar, osim kada to ne može učiniti s obzirom na prirodu stvari ili je tuženik rješavao po slobodnoj ocjeni. Tada će tuženiku narediti donošenje odluke i za to mu odrediti primjereni rok.“

Sukladno Zakonu o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, broj 45/09) potvrda o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti ili dijela djelatnosti

javna je isprava o činjenicama o kojima Ministarstvo znanosti i obrazovanja vodi službenu evidenciju.

S obzirom na navedeno, prilikom donošenja akata Ministarstvo postupa u skladu s odredbama Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09) kao općega zakona te u skladu s odredbama Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju kao posebnoga zakona. Rok za izdavanje potvrde po Zakona o osiguravanju kvalitete kraći je od onoga koji propisuje Zakon o općem upravnom postupku, budući da su rokovi za postupanje Ministarstva po preporukama Agencije **osam dana od primitka pozitivne (re)akreditacijske preporuke Agencije u svim slučajevima vrjednovanja**. Ovo osobito stoga što je člankom 17. Pravilnika o sadržaju dopusnice te uvjetima za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja, izvođenje studijskoga programa i reakreditacije visokih učilišta (Narodne novine, br. 24/10), propisano da se u reakreditaciji primjenjuju isti kriteriji kao i u postupku za izdavanje dopusnice.

S obzirom na činjenicu da je Akreditacijska preporuka Agencije za znanost i visoko obrazovanje u postupku reakreditacije Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu dostavljena Ministarstvu još u svibnju 2018., jasno je da je rok za izdavanje potvrde davno istekao. U svakom slučaju je rok protekao istekom 6 mjeseci od otvaranja postupka reakreditacije jer je u tom roku cjelokupni proces reakreditacije morao biti dovršen sukladno odredbi članka 22. stavak 8. Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, broj 45/09) koji određuje:

„Postupak reakreditacije započinje poduzimanjem prve radnje Agencije u svrhu provođenja postupka reakreditacije te **može trajati najdulje šest mjeseci** od dana započinjanja postupka.“

Ovdje postupak **traje više od 20 (dvadeset) mjeseci, od svibnja 2018.**

Podredno se ističe da članak 159. stavak 4. Zakona o općem upravnom postupku određuje rok za izdavanje ovakvih potvrda – u pravilu istoga dana kada se zatraži njihovo izdavanje, a najkasnije 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.

Članak 159. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku predviđa i situaciju u kojoj se odbija izdati potvrda, odnosno šuti povodom zahtjeva za izdavanje potvrde:

„Ako javnopravno tijelo odbije zahtjev za izdavanje potvrde, dužno je o tome donijeti rješenje. Ako u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva ne izda potvrdu ili ne donese i dostavi stranci rješenje o odbijanju zahtjeva, stranka može izjaviti žalbu.“

Zbog propuštanja izdavanja potvrde o reakreditaciji Ministarstva znanosti i obrazovanja nije bilo dopušteno ni moguće uložiti žalbu u upravnom postupku. Zbog neizdavanja potvrde grubo su povrijeđena prava i pravni interesi i nanesena iznimna šteta tužitelju, njegovim studentima, nastavnicima i zaposlenicima, jer se u nizu medijskih napisa ponavljaju neistine kako tužitelj bez te potvrde nema dopusnicu ili da djeluje bez potvrde kojom je trebalo utvrditi ispunjenje uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti.

Budući da protiv odluka Ministarstva nije dopuštena žalba, sukladno članku 12. stavku 2. Zakona o općem upravnom postupku, moguće je pokrenuti upravni spor i to zbog šutnje uprave i u njem tražiti da upravni sud u sporu pune jurisdikcije riješi stvar.

III. Tužbeni zahtjev

Zbog svega navedenog predlaže se naslovljenomu sudu kao stvarno i mjesno nadležnom sudu donijeti sljedeću

P R E S U D U

- I.** Usvaja se tužbeni zahtjev tužitelja.
- II.** Naređuje se tuženiku da na temelju članka 22. stavka 4. Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju i na temelju pozitivne Akreditacijske preporuke Agencije za znanost i visoko obrazovanje, klasa 602-04/13-04/0047, ur. broj 355-02-04-18-0019 od 4. svibnja 2018., tužitelju izda potvrdu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti u roku od 8 dana.

Prilozi:

1. Pismo očekivanja ministra znanosti od 12. prosinca 2014.
2. Odgovor na Pismo očekivanja od 5. siječnja 2018.
3. Akreditacijska preporuka AZVO-a od 4. svibnja 2018.
4. Dopis MZO-a od 4. lipnja 2018.
5. Očitovanje AZVO-a od 30. kolovoza 2018.
6. Pismo MZO-a od 19. rujna 2018.
7. Odgovor AZVO-a od 11. listopada 2018.
8. Reagiranje AZVO-a od 12. srpnja 2019.
9. Odluka Senata Sveučilišta u Zagrebu od 10. prosinca 2019.

Dekan

Prof. dr. sc. Pavo Barišić, dipl. iur.

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO ZNANOSTI I OBRAZOVANJA
mzo.gov.hr

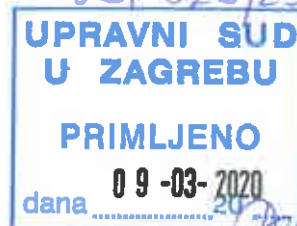
KLASA: 034-07/20-01/00005
URBROJ: 533-08-20-0002

Zagreb, 3. ožujka 2020.

Na broj: UsI-329/20-2

E U
2 0
H R

Hrvatsko predsjedanje
Vijećem Europske unije

UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8
10 000 Zagreb

TUŽITELJ: SVEUČILIŠTE U ZAGREBU, Fakultet hrvatskih studija, Borongajska cesta 83d

TUŽENIK: MINISTARSTVO ZNANOSTI I OBRAZOVANJA, Zagreb, Donje
Svetice 38

ODGOVOR NA TUŽBU

dvostruko
prilozi

I/ Tuženik, sukladno rješenju naslovnoga suda od 3. veljače 2020. godine, dostavlja odgovor na tužbu te se očituje kako slijedi.

Tuženik se protivi tužbenom zahtjevu u cijelosti.

II/ Tužitelj u tužbi u bitnome navodi kako tužbu podnosi zbog ne donošenja potvrde o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti u propisanom roku, odnosno radi ne donošenja pojedinačne odluke koja nije donesena u propisanom roku i to u razdoblju od 5. svibnja 2018. do 15. siječnja 2020. godine. Tužitelj tužbu podnosi temeljeći svoj tužbeni zahtjev na odredbama članka 3. stavka 3., članka 12. točke 3., članka 22. stavka 2. te članka 58. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/2010, 143/2012, 152/2014, 94/2016 i 29/2017).

III/ Vezano uz navode tužitelja, očitujemo se kako slijedi.

Prvotno želimo istaknuti prigovor promašene aktivne legitimacije. Naime, iz dostavljene tužbe razvidno je kako istu podnosi Fakultet hrvatskih studija te ju potpisuje dekan Fakulteta hrvatskih studija prof. dr. sc. Pavo Barišić. Tužbenim zahtjevom Fakultet hrvatskih studija traži izdavanje potvrde sukladno članku 22. stavku 4. Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, broj: 45/09), a kojom potvrdom se valorizira izdana dopusnica za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti čiji nositelj je Sveučilište u Zagrebu.

Člankom 51. stavkom 1. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju propisano je da visoko učilište osnovano prema tome Zakonu i propisima koji se odnose na osnivanje ustanova može započeti obavljanje djelatnosti i izvođenje određenih studija nakon upisa u Upisnik visokih učilišta i registar ustanova pri trgovačkom sudu. Stavkom 2. istoga članka Zakona propisano je da upisnik iz stavka 1. toga članka vodi Ministarstvo. Ministar posebnim pravilnikom propisuje ustroj i način vođenja Upisnika te postupak upisa. Predmetnim Pravilnikom kao jedan od podataka nužnih za upis u Upisnik naveden je broj i datum dopusnice. Slijedom navedene zakonske odredbe da bi visoko učilište moglo započeti obavljati djelatnost visokog obrazovanja potrebno je da je prethodno upisano u Upisnik visokih učilišta, a za koji upis je potrebno navesti i podatke o dopusnici.

Iz Elaborata o provođenju statusne promjene Sveučilišnog odjela Hrvatskih studija kao podružnice Sveučilišta u Zagrebu u status ustanove u sastavu Sveučilišta u Zagrebu pod nazivom Fakultet hrvatskih studija vidljivo je kako je namjera osnivača bila prenijeti dopusnice na novo osnovanu ustanovu što međutim nije učinjeno osnivačkim aktom niti je u istome konstatirano da je Elaborat sastavni dio osnivačkoga akta, a što je bilo nužno učiniti kako bi novo osnovana ustanova mogla početi obavljati djelatnost visokog obrazovanja. Na isto je ovo Ministarstvo upozorilo Fakultet dopisom (klasa: 602-04/20-11/00001, urbroj: 533-08-20-0002), od dana 4. veljače 2020. godine. U tom kontekstu navodimo i nekoliko primjera iz prakse. Prilikom osnivanja Fakulteta za dentalnu medicinu i zdravstvo Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku u osnivačkom aktu navedeno je da će se daljnja pitanja o međusobnim pravima i obvezama urediti posebnim ugovorom što je i učinjeno na način da je sklopljen ugovor u kojemu je utvrđen prijenos dopusnica te su iste taksativno navedene s pozivom na pripadajuće klase. Također, u predmetnom ugovoru pobrojani su i svi zaposlenici koji prelaze na novo osnovanu ustanovu. Ista dobra praksa ispoštivana je i prilikom osnivanja Fakulteta zdravstvenih studija Sveučilišta u Rijeci.

Dokaz: Odluka o osnivanju ustanove Sveučilište u Zagrebu, Fakultet hrvatskih studija (klasa: 012-03/19-01/4, urbroj: 380-020/248-19-7), od dana 10. prosinca 2019. godine.

Dopis Fakultetu hrvatskih studija (klasa: 602-04/20-11/00001, urbroj: 533-08-20-0002), od dana 4. veljače 2020. godine

Odluka o osnivanju Fakulteta za dentalnu medicinu i zdravstvo Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku te pripadajuće izmjene i dopune

Ugovor o međusobnim pravima i obvezama Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku i Medicinskog fakulteta te Fakulteta za dentalnu medicinu i zdravstvo Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku

Ugovor o međusobnim pravima i obvezama Sveučilišta u Rijeci, Medicinskog fakulteta i Sveučilišta u Rijeci, Fakulteta zdravstvenih studija (klasa: 023-08/14-01/01, urbroj: 2170-24-01-14-1)

Budući da je predmetnom Odlukom na Fakultet hrvatskih studija preneseno samo pravo izvođenja studija (što Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju niti ne predviđa kao mogućnost), a ne i dopusnice, tako niti dekan Fakulteta koji nije nositelj dopusnice nije niti aktivno legitimiran podnijeti tužbu radi izdavanja akta kojim se predmetna dopusnica valorizira.

Podredno iznosimo slijedeće.

IV/ Tužitelj tužbu podnosi radi šutnje uprave, odnosno radi ne izdavanja potvrde Ministarstva o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti Hrvatskih studija, temeljeći svoj tužbeni zahtjev na odredbama članka 3. stavka 3., članka 12. točke 3., članka 22. stavka 2. te članka 58. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/2010, 143/2012, 152/2014, 94/2016 i 29/2017).

Člankom 3. stavkom 3. Zakona o upravnim sporovima propisano je da je predmet upravnog spora ocjena zakonitosti propuštanja javnopravnog tijela iz područja upravnog prava da u zakonom propisanom roku odluči o pravu, obvezi ili pravnom interesu ili redovitom pravnom lijeku stranke odnosno da postupi prema propisu.

Člankom 12. točkom 3. Zakona o upravnim sporovima propisano je da upravni sudovi odlučuju o tužbama zbog propuštanja donošenja pojedinačne odluke ili postupanja javnopravnog tijela u zakonom propisanom roku.

Nadalje, člankom 22. stavkom 2. Zakona propisano je da se tužbom može zahtijevati donošenje pojedinačne odluke koja nije donesena u propisanom roku.

Člankom 58. stavkom 3. Zakona propisano je da ako sud utvrdi da javnopravno tijelo nije u propisanom roku donijelo pojedinačnu odluku koju je prema propisima trebalo donijeti, presudom će usvojiti tužbeni zahtjev i sam riješiti stvar, osim kada to ne može učiniti s obzirom na prirodu stvari ili je tuženik rješavao po slobodnoj ocjeni. Tada će tuženiku narediti donošenje odluke i za to mu odrediti primjereni rok.

Tuženik naglašava kako je pokretanje postupka, koji slijedi nakon provedenog postupka reakreditacije i rezultira izdavanjem potvrde, pisma očekivanja ili uskratom dopusnice, ovisno o tome kako je sam postupak reakreditacije proveden kao i o sadržaju dostavljene akreditacijske preporuke te da rok u kojemu je Ministarstvo dužno pokrenuti postupak koji slijedi nakon provedene reakreditacije nije popisan niti jednim propisom pa je slijedom toga jasno da u konkretnom slučaju nema propuštanja javnopravnog tijela da u zakonom propisanom roku donese pojedinačnu odluku koju je prema propisima trebalo donijeti. U tome kontekstu ukazujemo na relevantne odredbe Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju.

Zakon o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju propisuje postupke osnivanja visokih učilišta i pokretanja studijskih programa, te postupke redovitog, periodičnog vanjskog vrednovanja, odnosno reakreditacije. U skladu s navedenim zakonom, visoka učilišta u postupku inicijalne akreditacije dobivaju dopusnice, nakon čega mogu početi obavljati djelatnost visokog obrazovanja, odnosno izvođenje programa. Programe javnih sveučilišta donosi senat sveučilišta, a mogu se početi izvoditi nakon upisa u Upisnik visokih učilišta. Jednom dobivena dopusnica nema rok važenja, nego vrijedi neograničeno i može se izgubiti isključivo izdavanjem rješenja o uskrati dopusnice.

Člankom 22. Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju propisano je da sva javna i privatna visoka učilišta, javni znanstveni instituti i druge znanstvene organizacije kojima je osnivač Republika Hrvatska te privatne znanstvene organizacije i druge pravne osobe koje se financiraju iz državnog proračuna podliježu periodičnoj reakreditaciji svakih pet godina. Privatne znanstvene organizacije i druge pravne osobe koje se financiraju iz državnog proračuna podliježu periodičnoj reakreditaciji samo u dijelu u kojemu se financiraju iz državnog proračuna.

To znači da Agencija, po službenoj dužnosti, mora osigurati da se svako visoko učilište u Republici Hrvatskoj najmanje jednom u 5 godina prođe navedeni postupak.

Agencija pokreće postupak reakreditacije prema svom godišnjem planu po službenoj dužnosti ili na prijedlog ministra, a može je provesti i na prijedlog visokog učilišta, odnosno znanstvene organizacije. Postupak reakreditacije započinje poduzimanjem prve radnje Agencije u svrhu provođenja postupka reakreditacije te može trajati najdulje šest mjeseci od dana započinjanja postupka.

Agencija u postupku reakreditacije provjerava da li visoko učilište ima:

- studijski program koji je usporediv s akreditiranim visokoškolskim studijskim programima u zemljama Europske unije i osigurava mobilnost unutar nacionalnog i međunarodnog sustava visokog obrazovanja,
- odgovarajući broj zaključenih ugovora o radu sa znanstveno-nastavnim ili nastavnim osobljem,
- osiguran odgovarajući prostor i opremu,
- upis u Upisnik znanstvenih organizacija u svakom znanstvenom polju u kojemu izvodi sveučilišne studijske programe

- ima osigurana potrebna novčana sredstva za rad.

Na temelju provedenog postupka reakreditacije, a uz prethodno mišljenje Akreditacijskog savjeta, kao rezultat postupka reakreditacije, Agencija donosi akreditacijsku preporuku koja sadrži ocjenu kvalitete visokog učilišta i znanstvene organizacije te preporuke za unapređenje kvalitete.

Akreditacijska preporuka visokih učilišta i znanstvenih organizacija je javna i može utjecati na razvojni proračun visokih učilišta i znanstvenih organizacija.

Akreditacijskom preporukom, a u skladu sa člankom 22. stavkom 4. Zakona o osiguravanju kvalitete, ministru se predlaže:

- 1.) izdati potvrdu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti ili dijela djelatnosti predmetima vrednovanja ako je akreditacijska preporuka pozitivna,
- 2.) donijeti rješenje o uskrati dopusnice za obavljanje djelatnosti ili dijela djelatnosti predmetima vrednovanja ako je akreditacijska preporuka negativna,
- 3.) izdati pismo očekivanja s rokom uklanjanja nedostataka do tri godine, koje u slučaju visokog učilišta može obuhvatiti zabranu upisa studenata u razdoblju određenom pismom očekivanja.

Iz navedenih zakonskih odredbi proizlazi kako postupak reakreditacije započinje i provodi Agencija te kako započeti postupak završava donošenjem akreditacijske preporuke Agencije. Akreditacijska preporuka je akt kojim se po završetku postupka vanjskog vrednovanja kvalitete postojećih predmeta vrednovanja i/ili studijskih programa (reakreditacije) daje ocjena kvalitete rada visokog učilišta.

Ovdje je potrebno istaknuti kako, za razliku od postupka reakreditacije koji je predmet ovog tužbenog zahtjeva, postupak inicijalne akreditacije za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja kao i postupak inicijalne akreditacije za izvođenje studijskog programa, sukladno odredbama Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju, započinje zahtjevom koji se podnosi Ministarstvu te završava izdavanjem Rješenja od strane Ministarstva. U navedenom postupku također sudjeluje Agencija za znanost i visoko obrazovanje koja izdaje Akreditacijsku preporuku, no u ovom postupku, Akreditacijska preporuka predstavlja mišljenje nadležnog tijela koji sudjeluje samo u dijelu postupka koji provodi nadležno ministarstvo. U tom smislu, potrebno je razlikovati ova dva postupka, kako sadržajno tako i proceduralno, koja proizlaze iz Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju.

Postupak reakreditacije, kako je već rečeno, započinje u Agenciji, a završava izdavanjem Akreditacijske preporuke Agencije. Zakon o osiguravanju kvalitete ni na koji način ne propisuje daljnji postupak koji ministar provodi nakon završenog postupka reakreditacije, a koji postupak može rezultirati izdavanjem potvrde, pismom očekivanja ili rješenjem o uskrati dopusnice. Stoga se ovaj postupak nužno veže uz već izdanu dopusnicu za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja (u postupku inicijalne akreditacije) koja se u tom postupku zapravo valorizira.

U slučaju da je preporučena uskrata dopusnice, Ministarstvo nakon donošenja rješenja o uskrati dopusnice, predmetno visoko učilište briše iz Upisnika, a na studijske program(e) više nije moguće upisivati nove studente, ali upisanim studentima se omogućava dovršetak studija. U slučaju da je preporučena potvrda dopusnice, Ministarstvo je izdaje, međutim izdavanje ili neizdavanje navedene potvrde ni na kakav način ne mijenja akreditaciju predmetnog visokog učilišta i studijskih programa koje izvodi, jer, kako je već prethodno navedeno, jednom dobivena dopusnica nema rok važenja, nego vrijedi neograničeno i može se izgubiti isključivo izdavanjem rješenja o uskrati dopusnice.

Dakle, kako Zakon ne propisuje postupak koji nakon provedenog postupka reakreditacije provodi ministar, isto tako ne propisuje niti rokove za pokretanje tog postupka. Iz navedenog jasno proizlazi da se ovdje ne radi o istom postupku te, u tom smislu nema propuštanja javnopravnog tijela iz područja upravnog prava da u zakonom propisanom roku odluči o pravu, obvezi ili pravnom interesu ili redovitom pravnom lijeku stranke, odnosno da postupi prema propisu, a samim time ne postoji niti osnova za pokretanje upravnoga spora radi propuštanja

donošenja pojedinačne odluke ili propuštanja postupanja u propisanom roku, odnosno šutnje uprave.

IV / Nadalje, vezano uz tužiteljeve navode kako ministrica nije postupila sukladno Akreditacijskoj preporuci te izdala potvrdu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti Hrvatskim studijima, očitujemo se kako slijedi.

Postupak reakreditacije Sveučilišta u Zagrebu, sveučilišnog centra Hrvatskih studija Agencija je započela po službenoj dužnosti u akademskoj godini 2013./2014. U tom je postupku Agencija u listopadu 2014. g. izdala akreditacijsku preporuku za izdavanje pisma očekivanja (KLASA: 602-04/13-04/0047; URBROJ: 355-02-04-14-7) temeljem koje u prosincu 2014. g. Ministarstvo izdalo Pismo očekivanja (KLASA: UP/I-602-04/14-13/00043; URBROJ: 533-20-14-0002). Pismom očekivanja naloženo je visokom učilištu da ispravi nedostatke uočene u postupku reakreditacije u roku od najmanje 3 godine, između ostalog prvenstveno „pitanje pravnog statusa i položaja unutar sveučilišta“ tada sveučilišnog centra Hrvatski studiji. Naime, člankom 54. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju propisane su sastavnice sveučilišta koje mogu izvoditi studijske programe i to kao fakulteti, akademije i odjeli. Propisane su i mogućnosti osnivanja drugih sastavnica među kojima nije naveden sveučilišni centar. Stoga proizlazi kako sveučilišni centar nije sastavnica sveučilišta niti može izvoditi studijske programe.

Ministarstvo je dopisom (KLASA: UP/I-602-04/14-13/00043; URBROJ: 533-20-14-0006) upozorilo visoko učilište o isteku roka iz pisma očekivanja te naložilo visokom učilištu da dostavi dokaze o uklanjanju nedostataka iz Pisma očekivanja, posebice ističući da se za ispraviti „glavne nedostatke zbog kojih je izdano pismo očekivanja“ očekuju „dokazi: dokumentacija o pravnom statusu i položaju“.

Visoko je učilište u međuvremenu odlukom senata preoblikovano u sveučilišni odjel Hrvatski studiji. Sveučilišni se odjel prema članku 64. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju osniva kao sastavnica sveučilišta koja sudjeluje u izvedbi studijskih programa te razvija znanstveni, umjetnički i stručni rad u jednom znanstvenom polju ili interdisciplinarnom znanstvenom području te sudjeluje u izvedbi studija. U sveučilišnom odjelu su nastavnici, znanstvenici i suradnici sveučilišta iz jednog znanstvenog polja ili interdisciplinarnoga znanstvenog područja, odnosno iz nekog područja umjetnosti. O nepravilnosti preustroja Hrvatskih studija u sveučilišni odjel Ministarstvo je upozorilo Sveučilište u Zagrebu te tražilo očitovanje pred pokretanje upravnog nadzora (dopisima od 4. srpnja 2017; 2., 17. i 28. kolovoza, 2017.) na koji do danas nije dobilo odgovor. Naime, stav je Ministarstva da pravni status sveučilišnog odjela Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu nije u skladu s propisima (između ostalog s čl. 64., st. 1. ZZDVO-a) te shodno tako ustrojenoj sastavnici ne može izdati potvrdu o upisu u Upisnik visokih učilišta niti izdati potvrdu o ispunjavanju zakonskih uvjeta u postupku reakreditacije. Ministarstvo znanosti i obrazovanja po provedenom upravnom nadzoru temeljem raspoložive dokumentacije (KLASA: 040-01/17-01/00001, URBROJ: 533-28-17-0003) utvrdilo je da je odredba članka 2. Odluke Senata o preoblikovanju u sveučilišni odjel Hrvatski studiji u suprotnosti s odredbom članka 64. stavka 1. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju te da je odredba članka 45. stavka 1. Statuta u suprotnosti s odredbom članka 64. stavka 1. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju.

Visoko učilište je Agenciji u roku navedenom Pismom očekivanja podnijelo očitovanje, odnosno izvješće o ispravljanju nedostataka iz pisma očekivanja temeljem čega je u svibnju 2018. godine Agencija donijela novu akreditacijsku preporuku (KLASA: 602-04/13-04/0047; URBROJ: 355-02-04-18-0019 od 4. svibnja 2018. g.) kojom Ministru nadležnom za znanost i obrazovanje preporučuje izdavanje potvrde o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i znanstven djelatnosti. Akreditacijskom je preporukom utvrđeno kako je vrednovano visoko učilište zadovoljilo sve uvjete iz prethodne akreditacijske preporuke.

Ministarstvo je Agenciju dopisom (KLASA: UP/I-602-04/14-13/00043; URBROJ: 533-20-14-0008 od 4. lipnja 2018. g.) upozorilo na nedostatke u postupku i posljednjem zaprimljenom aktu iz reakreditacije, odnosno na manjkavosti obrazloženja navedenih u zaprimljenoj akreditacijskoj

preporuci, i to prvenstveno u smislu ispunjavanja glavnih navedenih uvjeta iz Pisma očekivanja (onih koji se tiču pravnog statusa i ustroja, a koja visoko učilište nije ispunilo), odnosno ispunjenosti uvjeta propisanih odredbama temeljnih propisa u području visokog obrazovanja i znanosti. Naime, razrješavanje pravnog statusa i položaja Hrvatskih studija unutar Sveučilišta u Zagrebu bilo je istaknuto kao prvi korak u ispunjavanju traženih uvjeta iz Pisma očekivanja koje je na preporuku Agencije izdalo ovo Ministarstvo.

Sukladno navedenom, Ministarstvo je od Agencije zatražilo ponovljeno mišljenje i akreditacijsku preporuku, odnosno utemeljeno obrazloženje za donošenje pozitivne akreditacijske preporuke. Agencija je u kolovozu 2018. godine odgovorila dopisom (KLASA: 602-04/13-04/0047; URBROJ: 355-02-04-18-0022) kojim je odbila izdati drugačiju preporuku navodeći, između ostalog, kako je utvrđeno da je visoko učilište poduzelo promjene u ustroju koje su doprinijele unapređenju kvalitete rada i da su s drugim poduzetim mjerama unapređenja takva da opravdavaju pozitivno mišljenje (ne navodeći koje), odnosno pozitivnu akreditacijsku preporuku. Nadalje se navodi u dopisu kako provjera zakonitosti ustroja i statusa nije u nadležnosti AZVO-a niti njenog Akreditacijskog savjeta. Ministarstvo je Agenciji u rujnu 2018. g. (KLASA: UP/I-602-04/14-13/00043; URBROJ: 533-20-14-0010) uputilo ponovo zahtjev za ponovljenim mišljenjem i obrazloženjem akreditacijske preporuke, upozoravajući na dužnosti Agencije da akreditacijsku preporuku donosi temeljem ustanovljenih dokaza o ispunjenosti uvjeta iz pisma očekivanja, odnosno dužnost razmatranja zakonitosti ustroja i rada predmeta vrednovanja koja nužno utječe na akreditacijsku preporuku. Agencija je dopisom od 11. listopada 2018. odgovorila kako ostaje pri svom prvotnom stavu.

Ministarstvo je u svojim dopisima Agenciji jasno obrazložilo kako ne može donijeti pozitivnu odluku temeljem akreditacijske preporuke, odnosno prethodnog postupka reakreditacije za koji smatra da je proveden nezakonito. Ministarstvo je mišljenja kako Agencija ne može izdati pozitivnu akreditacijsku preporuku za ona visoka učilišta koja djelatnost obavljaju suprotno propisima i/ili nedvosmisleno ne ispunjavaju uvjete navedene u pismu očekivanja. Iz gore ustanovljenih činjenica, a temeljem akreditacijske preporuke koju je Ministarstvo od Agencije zaprimilo u reakreditaciji Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu te na temelju dodatnih objašnjenja koja je na zahtjev Ministarstva Agencija dostavila, Ministarstvo nije u mogućnosti izdati akt kojim potvrđuje ispunjenost svih uvjeta propisanih ZOK-om i podzakonskim aktima jer prethodni postupak kojeg svojim aktom potvrđuje ovo Ministarstvo nije proveden zakonito.

Ovdje je potrebno naglasiti kako je pokretanje postupka, koji slijedi nakon provedenog postupka reakreditacije i rezultira izdavanjem potvrde, pisma očekivanja ili uskratom dopusnice, ovisno o tome kako je sam postupak reakreditacije proveden kao i o sadržaju dostavljene akreditacijske preporuke.

Naime, sukladno odredbama Zakona o sustavu državne uprave, Zakona o ustanovama Ministarstvo je dužno nadzirati provedbu zakona i drugih propisa te zakonitost rada i postupanja pravnih osoba koje imaju javne ovlasti posebno ako temeljem njihovih akata donosi rješenja.

Također, Zakonom o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju propisano je da nadzor nad zakonitošću rada Agencije obavlja Ministarstvo znanosti i obrazovanja.

Obveza Ministarstva za preispitivanje zakonitosti postupka koje su u nadležnosti Agencije, a prije pokretanja postupka i donošenja rješenja, proizlazi i iz stavova iznesenih u presudama suda.

Konkretno, presudom Upravnog suda u Splitu iz 2017. godine (poslovni broj: 14UsI-170/14-29, u predmetu Visoke poslovne škole Minerva, KLASA: UP/I-602-04/14-13/00002) Ministarstvu je naloženo da rješenje koje donosi bude utemeljeno obrazlaganjem uvjeta koje visoko učilište (ne)zadovoljava, dokaza i postupka utvrđivanja činjenica, odnosno načina na koji se došlo do određene preporuke (pozitivne, negativne ili uvjetne akreditacijske preporuke) temeljem koje se rješenje izdaje te da se rješenjem Ministarstva utvrdi zakonitost provedenog postupka koji je u nadležnosti Agencije (op., rješenje u postupku reakreditacije kojim se gube određena prava je samo uskrata dopusnice, a nikako ne potvrda ili pismo očekivanja).

S obzirom na navedeno, a sukladno ovlastima i obvezi tijela državne uprave da svojim rješenjima osiguravaju, između ostalog, zakonitost postupka i provjeru uvjeta koji se potvrđuju, Ministarstvo nije, nakon postupka reakreditacije, pokrenulo postupak radi izdavanja potvrde o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti Hrvatskim studijima, jer je tijekom postupka (uvidom u službenu evidenciju koju samo vodi) i iz akata Agencije (dijelovi završnog izvješća stručnog povjerenstva) nedvojbeno utvrdilo kako propisani uvjeti nisu zadovoljeni te je Agenciju zadužilo da ponovi utvrđivanje spornih činjenica, odnosno ispunjavanje uvjeta predmeta vrednovanja.

Upravo iz navedenog tuženik crpi, kako obvezu, tako i pravo da zatraži dodatna obrazloženja i eventualne nadopune od strane Agencije, kao i da preispituje utvrđene činjenice u postupcima koje Agencija provodi, odnosno crpi ovlaštenje na ovakvo postupanje. Stoga nije u pravu tužitelj kada navodi da ministar nema ovlasti preispitivati postupanja Agencije.

Dokazi: Presuda Upravnog suda u Splitu iz 2017. godine (poslovni broj: 14UsI-170/14-29)

Odluka o osnivanju ustanove Sveučilište u Zagrebu, Fakultet hrvatskih studija (klasa: 012-03/19-01/4, urbroj: 380-020/248-19-7), od dana 10. prosinca 2019. godine.

Odluka o osnivanju Fakulteta za dentalnu medicinu i zdravstvo Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku te pripadajuće izmjene i dopune

Ugovor o međusobnim pravima i obvezama Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku i Medicinskog fakulteta te Fakulteta za dentalnu medicinu i zdravstvo Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku

Ugovor o međusobnim pravima i obvezama Sveučilišta u Rijeci, Medicinskog fakulteta i Sveučilišta u Rijeci, Fakulteta zdravstvenih studija (klasa: 023-08/14-01/01, urbroj: 2170-24-01-14-1)

Akreditacijska preporuka za izdavanje pisma očekivanja (KLASA: 602-04/13-04/0047; urbroj: 355-02-04-14-7), od dana 27. listopada 2014.

Pismo očekivanja u postupku reakreditacije Sveučilišta u Zagrebu Hrvatski studiji (KLASA: UP/I-602-04/14-13/00043; urbroj: 533-20-14-0002), od dana 12. prosinca 2014.

Dopis Sveučilištu u Zagrebu o isteku roka iz pisma očekivanja (KLASA: UP/I-602-04/14-13/00043; URBROJ: 533-20-14-0006), od dana 21. studenoga 2017.

Dopisi Sveučilištu u Zagrebu o nepravilnostima preustroja Hrvatskih studija u sveučilišni odjel

Akreditacijska preporuka Agencije za znanost i visoko obrazovanje u postupku reakreditacije Sveučilišta u Zagrebu Hrvatskih studija (KLASA: 602-04/13-04/0047; URBROJ: 355-02-04-18-0019) od dana 4. svibnja 2018.

Dopis Agenciji za znanost i visoko obrazovanje (KLASA: UP/I-602-04/14-13/00043; URBROJ: 533-20-14-0008) od dana 4. lipnja 2018.

Dopis Ministarstvu znanosti i obrazovanja (KLASA: 602-04/13-04/0047; URBROJ: 355-02-04-18-0022) od dana 30. kolovoza 2018.

Dopis Agenciji za znanost i visoko obrazovanje (KLASA: UP/I-602-04/14-13/00043; URBROJ: 533-20-14-0010) od dana 19. rujna 2018.

Zaključno, ponovno napominjemo da izdavanje potvrde ili pisma očekivanja, koje slijedi u postupku nakon provedenog postupka reakreditacije, osim ukoliko se ne radi o uskrati dopusnice, nema nikakav utjecaj na akreditaciju, odnosno rok važenja dopusnice za obavljanje djelatnosti koja je izdana u postupku inicijalne akreditacije ili akreditacije stečene potvrdom o upisu u upisnik visokih učilišta u slučaju studijskih programa za koje inicijalnu akreditaciju provode javna sveučilišta samostalno. U tom smislu, izdavanjem potvrde, važenje dopusnice se ne 'produžava', niti, s obzirom da ne postoji vremensko ograničenje važenja dopusnice, ista može isteći protekom vremena. Slijedom čega niti ne postoji pravni interes za vođenje ovoga upravnoga spora radi ne izdavanja predmetne potvrde.

V/ Nadalje, vezano uz navod tužitelja da je sukladno Zakonu o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju potvrda o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti ili dijela djelatnosti javna isprava o činjenicama o kojima Ministarstvo vodi službenu evidenciju, ističemo kako isto nije točno.

Člankom 90. stavkom 6. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju propisano je da Ministarstvo vodi sljedeće zbirke podataka o visokom obrazovanju: 1. Upisnik visokih učilišta; 2. Upisnik studijskih programa; 3. Evidenciju studenata; 4. Evidenciju studenata s invaliditetom; 5. Evidenciju diplomiranih studenata; 6. Evidenciju prijavljenih za upisni postupak koja uključuje i rezultate postupka; 7. Evidenciju prijavljenih i korisnike subvencioniranog stanovanja, prehrane i troškova studija; 8. Evidenciju zaposlenika visokih učilišta; 9. Evidenciju nastavnog osoblja i opterećenja u nastavi; 10. Druge evidencije i zbirke podataka propisane zakonom i provedbenim aktima te potrebne za provedbu zakonskih ovlasti.

Slijedom navedenoga Potvrda koju Ministarstvo izdaje po provedenom postupku reakreditacije od strane Agencije za znanost i visoko obrazovanje, a kojom se valoriziraju izdane dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i izvođenje studijskih programa nisu potvrde o činjenicama o kojima se vodi službena evidencija u smislu članka 159. Zakona o općem upravnom postupku.

Naime, potvrda o tome da je određeno visoko učilište upisano u Upisnik visokih učilišta predstavljalo bi takvu potvrdu, no ne i izdavanje potvrde koja se u ovo sudskom postupku traži.

Također, tužitelj u tužbi navodi kako su ne izdavanjem predmetne potvrde od strane Ministarstva grubo povrijeđena prava i pravni interesi te je nanesena iznimna šteta tužitelju, njegovim studentima, nastavnicima i zaposlenicima, jer se u nizu medijskih natpisa ponavljaju neistine kako tužitelj bez te potvrde nema dopusnicu ili da djeluje bez potvrde kojom je trebalo utvrditi ispunjenje uvjeta za obavljanje djelatnosti i visokog obrazovanja.

Ovdje ponovno napominjemo kako je Akreditacijska preporuka javna te se objavljuje na mrežnim stranicama Agencije za znanost i visoko obrazovanje i kao takva dostupna je svima te se u niti jednom trenutku ne može dovesti u pitanje akreditacijski status pojedine ustanove. Ponovno napominjemo da izdavanje potvrde ili pisma očekivanja, koje slijedi u postupku nakon provedenog postupka reakreditacije, osim ukoliko se ne radi o uskrati dopusnice, nema nikakav utjecaj na akreditaciju, odnosno rok važenja dopusnice za obavljanje djelatnosti koja je izdana u postupku inicijalne akreditacije ili akreditacije stečene potvrdom o upisu u upisnik visokih učilišta u slučaju studijskih programa za koje inicijalnu akreditaciju provode javna sveučilišta samostalno. U tom smislu, izdavanjem potvrde, važenje dopusnice se ne 'produžava', niti, s obzirom da ne postoji vremensko ograničenje važenja dopusnice, ista može isteći protekom vremena. Slijedom toga jasno je da ne postoji niti pravni interes za vođenje predmetnoga postupka.

VI/ Slijedom navedenoga, tuženik predlaže naslovnomu sudu odbaciti tužbeni zahtjev jer ne postoje pretpostavke za vođenje spora, a podredno u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Sveučilište u Zagrebu
Fakultet hrvatskih studija

OIB 99454315441 • MBS 81290828
 Borongajska cesta 83d, HR-10000 Zagreb
 Tel. 01 / 24 57 600
 URL: hrstud.unizg.hr
 E-pošta: dekanov.ured@hrstud.hr

Klasa: UP/I-740-08/20-2/0001

Ur. broj: 439-1/1-20-0008

U Zagrebu, 8. svibnja 2020.

Upravnomu sudu u Zagrebu
 Avenija Dubrovnik 6, 10020 Zagreb

Na broj predmeta **UsI-329/20**

4x

Tužitelj: Sveučilište u Zagrebu, Fakultet hrvatskih studija, OIB 99454315441, Borongajska cesta 83d, 10000 Zagreb, zastupa dekan prof. dr. sc. Pavo Barišić.

Tuženik: Republika Hrvatska, Ministarstvo znanosti i obrazovanja, OIB 49508397045, Donje Svetice 38, 10000 Zagreb; pisarnica@mzo.hr

Zainteresirana osoba 1.: Agencija za znanost i visoko obrazovanje, OIB 83358955356, Donje Svetice 38/V, 10000 Zagreb; ured@azvo.hr

Zainteresirana osoba 2.: Sveučilište u Zagrebu, OIB 36612267447, Trg Republike Hrvatske 14, 10000 Zagreb; rector@unizg.hr

Zbog ocjene zakonitosti propuštanja donošenja pojedinačne odluke u propisanom roku

Podnesak tužitelja

kojim se izjašnjava o tuženikovu Odgovoru na tužbu

1. Tužitelj poriče i odbacuje tvrdnje iz tuženikova Odgovora od 9. ožujka 2020. na tužbu kojima on izbjegava podsudnost, mjerodavno pravo i odgovornost te se dodatno izjašnjava o činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnoga spora.

1.1. Tužitelj argumentira neosnovanost prigovora nepostojanja pravnoga interesa i nedopuštenosti tužbe (točka 2.), neosnovanost prigovora nedostatka aktivne legitimacije (točke 3.–6.), svrhovitost (finalnost) reakreditacije izdavanjem potvrde, kojom se odlučuje o ishodu postupka (točka 7.), neosnovanost prigovora neodređenosti roka za izdavanje tražene potvrde (točka 8.), da je tražena potvrda po samom pravu – javna isprava (točka 9.), da su shvaćanja tuženika u odnosu na neovisnost rada Agencije za znanost i visoko obrazovanje politikantska i protuzakonita (točka 10.) te da o tužbi treba meritorno odlučiti (točka 11.).

I. Neosnovan je prigovor nepostojanja pravnoga interesa i nedopuštenosti tužbe

2. U Odgovoru na tužbu tuženik ističe:

„ne postoji pravni interes za vođenje ovoga upravnoga spora radi neizdavanja predmetne potvrde“ (str. 7, predzadnji odlomak)

„ne postoji pravni interes za vođenje predmetnoga postupka“ (str. 8, predzadnji odlomak).

2.1. Tužitelj trpi **pravnu, ekonomsku i egzistencijalnu štetu** od neizdavanja tražene potvrde. Reakreditacija nije dovršena, jer tuženik već treću godinu odbija izdati potvrdu, iako su ispunjene sve pretpostavke za njezino izdavanje.

2.2. Neizdavanje potvrde narušava načelo **vladavine prava** i u njem sadržano legitimno očekivanje stranke u postupku da državno tijelo okonča započeti postupak. Tužiteljeva su prava ugrožena jer tuženik do danas nije zatvorio predmet ni donio konačan sud o onom što je zatražio svojim *Pismom očekivanja* od 12. prosinca 2014. (prilog 1 uz *Tužbu*), niti je postupio po *Akreditacijskoj preporuci* prve zainteresirane osobe od 4. svibnja 2018. (prilog 3 uz *Tužbu*).

2.3. Člankom 22. stavkom 1. *Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju* određeno je da tužitelj „podliježe periodičnoj reakreditaciji svakih pet godina“. Točno je da se dopusnica ne izdaje s rokom trajanja, ali kako je zakonom propisano njezino vrjednovanje svakih pet godina, upravo je tražena potvrda dokaz da je reakreditacija provedena i da ustanova može nastaviti obavljati svoju djelatnost.

2.4. Neizdavanjem potvrde tužitelju se ugrožava **konkurentnost** na tržištu i njegov položaj među ostalim visokim učilištima u zemlji i svijetu. Tuženik je svim drugim usporedivim visokim učilištima (visoka učilišta u području tužiteljeva djelovanja, tj. u humanističkim, društvenim i interdisciplinarnim područjima znanosti) izdao potvrdu (usp. točku 8.2.). Odbijajući je izdati tužitelju, tuženik mu uskraćuje potvrdu valjanosti kvalitete i udovoljavanja propisanim standardima i popisanim očekivanjima. Protupravno je da tuženik izlaže **diskriminaciji** tužitelja kao obrazovnu ustanovu koja ima temeljnu zadaću poučavati i istraživati sadržaje od iznimne važnosti za nacionalni i kulturni identitet. Tuženik tužitelju uskraćuje jednakost pred zakonom i elementarnu pravednost.

2.5. Člankom 22. stavkom 7. *Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju* propisano je da rezultat reakreditacije može **utjecati na razvojni proračun** visokoga učilišta i znanstvene organizacije. Stoga o tuženikovu aktu, kojim odlučuje o ishodu postupka reakreditacije, ovisi daljnji rad reakreditiranoga visokoga učilišta, njegovo financiranje i opstanak i budućnost radnih mjesta na njemu. Stoga je tužiteljev pravni interes izniman, tuženikov prigovor nepostojanja pravnoga interesa neosnovan, a tužba je dopuštena.

II. Neosnovan je prigovor nedostatka aktivne legitimacije

3. Na str. 1 Odgovora na tužbu tuženik ističe materijalni „prigovor promašene aktivne legitimacije“. Tuženik poriče taj prigovor.

3.1. Tuženik zanemaruje činjenicu da točka I. *Odluke Senata Sveučilišta u Zagrebu* od 10. prosinca 2019. o osnivanju tužitelja određuje: „Na temelju *Elaborata o provođenju statusne promjene sveučilišnoga odjela Hrvatskih studija kao podružnice Sveučilišta u Zagrebu u status*

ustanove u sastavu Sveučilišta u Zagrebu pod nazivom Fakultet hrvatskih studija od 21. studenoga 2019. godine utvrđuje se ispunjenost uvjeta i opravdanost statusne promjene podružnice i sveučilišnoga odjela Hrvatskih studija u Fakultet hrvatskih studija kao javnu ustanovu i fakultet u sastavu Sveučilišta u Zagrebu.“ (Prilog 9 uz tužbu). Iz toga je očito da je Senat prihvatio *Elaborat*, a prije njega u složenoj sveučilišnoj proceduri provedbe statusne promjene i osnivanja fakulteta prihvatili su ga: 21.11.2019. Radna skupina za izradbu Nacrta elaborata o provođenju statusne promjene, 25.11.2019. Povjerenstvo za reformu i izradbu studijskih programa Hrvatskih studija, 25.11.2019. Znanstveno-nastavno vijeće Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu, 26.11.2019. Rektorski kolegij u užem sastavu, 4.12.2019. Vijeće društveno-humanističkoga područja Sveučilišta u Zagrebu i 5.12.2019. Odbor za statutarna pitanja Sveučilišta u Zagrebu. Nakon Senata taj je *Elaborat* 7.1.2020. dobio, proučio i prihvatio Trgovački sud u Zagrebu te je odredio upis Fakulteta u Sudski registar. Povodom tuženikove žalbe od 15.1.2020. i Visoki trgovački sud RH 4.2.2020. uzeo je u obzir *Elaborat* te je odbio tuženikovu žalbu i potvrdio tužiteljevu pravnu osobnost i valjanost njegova upisa u Sudski registar.

3.2. Neprijeporno je da su u *Elaboratu* od 21.11.2019. taksativno, nazivom, klasom, urudžbenim brojem i datumom popisane sve dopusnice i potvrde na temelju kojih tužitelj obavlja djelatnost visokoga obrazovanja i znanstvenu djelatnost te izvodi trideset sveučilišnih studijskih programa. *Elaborat* i Prijedlog odluke bili su radni materijal koje su članovi Senata imali pred sobom pri donošenju odluke 10.12.2019. Senat je na temelju toga utvrdio da su ispunjeni uvjeti za statusnu promjenu tužitelja u fakultet, uspostavu njegove pravne osobnosti i nastavak obavljanja djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti. Stoga je irelevantan tuženikov navod da Odlukom od 10.12.2019. nije konstatirano da je *Elaborat* sastavni dio osnivačkoga akta.

3.3. Tuženik kao da ne percipira da točka IX. stavak 2. iste *Odluke* određuje: „Na Fakultet hrvatskih studija prenose se pravo upisa studenata i pravo izvođenja svih sveučilišnih studijskih programa i programa cjeloživotne naobrazbe čiji su izvoditelj bili Hrvatski studiji.“ (Prilog 9 uz tužbu). Sveučilište je tijelo koje akreditira sveučilišne studijske programe i stoga raspolaže svojim studijskim programima, a izvode ih pojedini fakultet, akademija ili odjel. Sveučilište je u sklopu statusne promjene sveučilišnoga odjela u fakultet, prestanka podružnice Hrvatski studiji i osnivanja ustanove Fakultet hrvatskih studija na tužitelja prenijelo sva svoja prava iz djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti te zatražilo promjenu upisa visokoga učilišta i znanstvene organizacije u odgovarajućim upisnicima tuženika.

3.4. Tuženik ispušta iz vida da točka X. stavak 3. iste *Odluke* potvrđuje kontinuitet Fakulteta hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu s Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu (Prilog 9 uz tužbu).

3.5. Tuženik je iznesenim prigovorom **u proturječju sam sa sobom**, jer je on sâm u žalbi Visokom trgovačkom sudu RH od 15. siječnja 2020. (Tt-19/41342) priznao:

„Člankom 48. stavkom 2. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju propisano je da sveučilište može osnovati i u svom sastavu imati fakultete, umjetničke akademije i odjele te druge sastavnice sukladno zakonu. U konkretnom slučaju osnivanja Fakulteta hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu radi se o statusnoj promjeni

kojom dosadašnja sastavnica Sveučilišta bez pravne osobnosti postaje sastavnica sveučilišta s pravnom osobnosti. Stoga Sveučilište nije, u postupku osnivanja, bilo dužno postupati sukladno Zakonu o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, broj: 45/09), odnosno postupku inicijalne akreditacije, a koji postupak rezultira izdavanjem dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i izvođenje predloženog studijskog programa, budući da Sveučilište u Zagrebu **već posjeduje predmetnu dopusnicu**. Slijedom iznesenih zakonskih odredaba, Sveučilište u Zagrebu ovlašteno je osnovati javnu ustanovu (Fakultet)“.

3.6. Tuženik ne uzima u obzir i da je Senat Sveučilišta u Zagrebu 28. travnja 2020. vjerodostojno protumačio svoju Odluku od 10. prosinca 2019.:

„Utvrđuje se da je statusnom promjenom sveučilišnog odjela Hrvatskih studija u Fakultet hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu Senat Sveučilišta u Zagrebu 10. prosinca 2019. prenio dopusnicu za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja s Hrvatskih studija na Fakultet hrvatskih studija te je zatražio da se promjena imena Hrvatski studiji u Fakultet hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu provede u Upisniku visokih učilišta Ministarstva znanosti i obrazovanja pod brojem 226, u kojem je, na temelju Rješenja ministra znanosti i tehnologije od 30. rujna 2002. (klasa UP/I-602-04/02-07/75, ur. broj 533-12-800-02-1), Pravilnika o Upisniku znanstvenih organizacija i Upisnika visokih učilišta (Narodne novine, broj 72/04, 80/04 i 29/18) i Rješenja Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa od 9. veljače 2009. (klasa UP/I-602-04/09-02/00009, ur. broj 533-07-09-0002) upisano Sveučilište u Zagrebu – Hrvatski studiji.“ (klasa 640-03/20-03/8, ur. broj 380-020/283-20-7).

3.7. Tuženik previđa da je pravomoćnim rješenjem Trgovačkoga suda u Zagrebu broj Tt-19/41342-4 od 7. siječnja 2020. u Sudskom registru upisano da je tužiteljeva djelatnost: „1. ustrojavanje i izvođenje sveučilišnih studija, iznimno i stručnih studija, cjeloživotne naobrazbe i drugih oblika poučavanja, proučavanja i izobrazbe akademske razine, u znanstvenim područjima humanističkih i društvenih znanosti te u interdisciplinarnom području znanosti; 2. znanstveno-istraživačka i stručna djelatnost u znanstvenim područjima humanističkih i društvenih znanosti, te u interdisciplinarnom području znanosti s posebnim fokusom na kroatološku, kulturološku, povijesnu, filološku, filozofsku, sociološku, informacijsko-komunikacijsku, demografsku, iseljeničku, identitetsku, psihologijsku, palijativnu i odgojno-obrazovnu problematiku“.

Dokaz: https://sudreg.pravosudje.hr/registar/f?p=150:28:10460510272185::NO:28:P28_SBT_MBS:081290828

3.8. Tuženik ignorira i da je Državni zavod za statistiku 9. siječnja 2020. razvrstao tužitelja prema Nacionalnoj klasifikaciji djelatnosti 2007. u djelatnost „**Visoko obrazovanje**“, brojčana oznaka razreda „85.42“ te mu dodijelio matični broj poslovnoga subjekta 05214068.

Dokaz: dzs.hr – Baze podataka: <https://www.dzs.hr/Hrv/important/Roj/roj.asp> i <https://www.dzs.hr/app/sektorizacija/default.aspx>.

3.9. Tuženik proturječi sam sebi jer je sâm **upisao tužitelja**:

- u Upisnik visokih učilišta, službeni popis ustanova iz sustava visokoga obrazovanja, dakle adresata dopusnica za visoko obrazovanje i u,

Dokaz: http://mzos.hr/dbApp/pregled.aspx?search=2&appName=ustanove_VU

- u Upisnik znanstvenih organizacija, službeni popis ustanova iz sustava znanosti, dakle adresata dopusnica za znanstvenu djelatnost,

Dokaz: http://mzos.hr/dbApp/pregled.aspx?appName=ustanove_Z

- u Upisnik studijskih programa, službeni popis akreditiranih studijskih programa, tj. izvoditelja studijskih programa:

Dokaz: <http://mzos.hr/dbApp/pregled.aspx?search=2&appName=StudProgrami>

3.10. Iz svega navedenoga (3.2.–3.9.) slijedi da je tuženikov prigovor promašene aktivne legitimacije **neosnovan**.

4. U Odgovoru na tužbu na str. 2, četvrti odlomak, tuženik ističe:

„dekan Fakulteta koji nije nositelj dopusnice nije aktivno legitimiran podnijeti tužbu radi izdavanja akta kojim se predmetna dopusnica valorizira“

4.1. Potpisani dekan poslovno je sposoban, ima procesnu sposobnost, diplomirani je pravnik. Zakonski je zastupnik tužitelja od 10. prosinca 2019. i u Sudski je registar upisan kao osoba ovlaštena za zastupanje tužitelja.

Dokaz: https://sudreg.pravosudje.hr/registar/f?p=150:28:10460510272185::NO:28:P28_SBT_MBS:081290828

Stoga je ovlašten zastupati tužitelja.

4.2. Tužitelj je ovlaštenik dopusnice visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti, ima status visokoga učilišta, koji mu je priznao hrvatski pravni poredak (Sveučilište u Zagrebu, Sudski registar, Državni zavod za statistiku, Državna riznica, Porezna uprava, pa i sam tuženik). Ima 1.395 aktivnih studenata i dopusnice za sve djelatnosti i studijske programe koje izvodi.

5. U potkrjepu tvrdnje o promašenoj aktivnoj legitimaciji na dnu str. 1 Odgovora na tužbu tuženik ističe da se traženom „potvrdom valorizira izdana dopusnica za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti čiji nositelj je Sveučilište u Zagrebu“.

5.1. Predmet vrjednovanja dopusnica za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti nije bilo „Sveučilište u Zagrebu“ (druga zainteresirana osoba), nego „Sveučilište u Zagrebu – Hrvatski studiji“ (tužitelj prije provedene statusne promjene).

Dokaz: adresat Pisma očekivanja tuženika od 12. prosinca 2014. (Prilog 1 uz tužbu, spis – list 8) i činjenica da taj akt dostavlja Sveučilištu (2. zainteresiranoj osobi) na znanje (Prilog 1 uz tužbu, spis – list 10)

Dokaz: naslov Akreditacijske preporuke prve zainteresirane osobe od 4. svibnja 2018. (Prilog 2 uz tužbu, spis – list 12) i činjenica da se taj akt dostavlja pod 4. Sveučilištu i pod 5. tužitelju (Prilog 2 uz tužbu, spis – list 17)

Dokaz: predmet tuženikova dopisa prvoj zainteresiranoj osobi od 4. lipnja 2018. (Prilog 4 uz tužbu, spis – list 18)

Dokaz: predmet dopisa prve zainteresirane osobe tuženiku od 30. kolovoza 2018. (Prilog 5 uz tužbu, spis – list 20)

Dokaz: predmet tuženikova dopisa prvoj zainteresiranoj osobi od 19. rujna 2018. (Prilog 6 uz tužbu, spis – list 22)

Dokaz: predmet dopisa prve zainteresirane osobe tuženiku od 11. listopada 2018. (Prilog 7 uz tužbu, spis – list 24)

5.2. Tuženik nije bio izdao dopusnicu za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja „Sveučilištu u Zagrebu“ (drugoj zainteresiranoj osobi), nego „Sveučilištu u Zagrebu – Hrvatskim studijima“. U tuženikov Upisnik visokih učilišta pod rednim brojem 226 dana 4. siječnja 2002. upisano je „Sveučilište u Zagrebu Hrvatski studiji“ (a ne središnjica, samo „Sveučilište u Zagrebu“).

Dokaz: Rješenje tuženika od 4. siječnja 2002. (klasa 640-02/99-1/12, ur. broj 533-02-00-3)

Dokaz: Tuženikov izvod iz Upisnika visokih učilišta od 26. kolovoza 2015., klasa 602-04/15-02/00011, ur. broj 533-20-15-0002

Dokaz: Tuženikov izvod iz Upisnika visokih učilišta od 22. prosinca 2015., klasa 602-04/15-02/00025, ur. broj 533-20-14-0002

5.3. Nositelj dopusnice djelatnosti visokoga obrazovanja Hrvatskih studija, sada Fakulteta hrvatskih studija, nije bilo niti je „Sveučilište u Zagrebu“, nego je prema samom Upisniku visokih učilišta, koji vodi tuženik, to – tužitelj, a Sveučilište u Zagrebu toj je ustanovi: „Nadređena ustanova“.

Dokaz: uvid u http://mzos.hr/dbApp/detalji.aspx?appName=ustanove_VU&id=195.

5.4. Tuženik nije bio izdao dopusnicu za obavljanje znanstvene djelatnosti „Sveučilištu u Zagrebu“ (drugoj zainteresiranoj osobi), nego „Sveučilištu u Zagrebu – Hrvatskim studijima“. U tuženikov Upisnik znanstvenih organizacija, također pod rednim brojem 226, dana 30. rujna 2020. upisano je „Sveučilište u Zagrebu Hrvatski studiji“ (a ne samo „Sveučilište u Zagrebu“).

Dokaz: Rješenje tuženika od 30. rujna 2002., klasa UP/I-602-04/02-07/75, ur. broj 533-12/800-02-1

Dokaz: Tuženikov izvod iz Upisnika znanstvenih organizacija od 29. prosinca 2014., klasa 602-02/15-08/00040, ur. broj 533-19-15-0002

Dokaz: Tuženikov izvod iz Upisnika znanstvenih organizacija od 20. svibnja 2016., klasa 640-02/16-08/00010, ur. broj 533-19-16-0002

5.5. Nositelj dopusnice znanstvene djelatnosti Hrvatskih studija, sada Fakulteta hrvatskih studija, nije bilo niti je „Sveučilište u Zagrebu“, nego je prema samom Upisniku znanstvenih organizacija, koji vodi tuženik, to – tužitelj, a Sveučilište u Zagrebu toj je ustanovi: „Nadređena ustanova“.

Dokaz: uvid u <http://pregledi.mzos.hr/UstanoveDetails.aspx?id=195>.

6. Snagom odredbe članka 17. stavka 1. *Zakona o upravnim sporovima* tužitelj je aktivno legitimiran podnijeti tužbu radi izdavanja potvrde o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (akta iz članka 22. stavka 4. *Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju* i članka 159. *Zakona o općem upravnom postupku*).

6.1. Tužbovna legitimacija utemeljena je na tužiteljevoj izjavi da su mu prava i pravni interesi povrijeđeni propuštanjem donošenja pojedinačnoga akta u zakonom propisanom roku, kao što je istaknuto u predzadnjem odlomku na str. 6 tužbe, a koje propuštanje traje od svibnja 2018. do danas.

6.2. Statusna promjena koju je tužitelj prošao promjenom (prema *Zakonu o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju*) iz sveučilišnoga centra u sveučilišni odjel (17.1.2017.), pa

iz sveučilišnoga odjela u fakultet (10.12.2019.), odnosno (prema *Zakonu o ustanovama*) iz podružnice u ustanovu (10.12.2019.) i promjenom imena (iz: Sveučilište u Zagrebu Hrvatski studiji u: Sveučilište u Zagrebu Fakultet hrvatskih studija, 10.12.2019.) nije od utjecaja na stvarni i pravni kontinuitet djelovanja visokoga učilišta, pa time ni na aktivnu legitimaciju u ovom sporu.

6.3. Tužitelj ima stranačku, parničnu i postulacijsku sposobnost te je **aktivno i procesno legitimiran**. Stoga tuženikov prigovor valja odbiti kao neosnovan.

III. Svrha reakreditacije jest izdavanje potvrde, kojom se odlučuje o ishodu postupka

7. Iz odredbe članka 22. stavka 4. *Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju* tuženik na str. 4 Odgovora na tužbu izvodi zaključak:

„postupak reakreditacije započinje i provodi Agencija te započeti postupak završava donošenjem akreditacijske preporuke Agencije“.

7.1. Shvaćanje tuženika da postupak vrjednovanja (reakreditacije) završava donošenjem akreditacijske preporuke neodrživo je i suprotno je gramatičkomu, logičkomu i svrhovitomu tumačenju članka 22. stavka 4. točke 1. *Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju*, koji određuje:

„Rezultat provjere iz stavka 3. ovoga članka akreditacijska je preporuka kojom Agencija preporuča ministru: izdavanje potvrde o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti [...] predmetima vrednovanja [...] ako je akreditacijska preporuka pozitivna“.

Zašto bi Agencija izdavala akreditacijsku preporuku ministru da izda potvrdu, ako bi postupak reakreditacije završavao donošenjem preporuke?

7.2. Shvaćanje tuženika da postupak vrjednovanja (reakreditacije) završava donošenjem akreditacijske preporuke neodrživo je i suprotno je sustavnomu, svrhovitomu i gramatičkomu tumačenju članka 2. točke 6. *Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju*, koji određuje:

„Reakreditacija je postupak vanjskog vrednovanja kvalitete postojećih predmeta vrednovanja i/ili studijskih programa u kojem se donosi akreditacijska preporuka s ocjenom i preporukama za poboljšanje, **radi potvrde ispunjavanja uvjeta za nastavak obavljanja djelatnosti** i/ili izvođenje studijskih programa visokih učilišta te **potvrde ispunjavanja uvjeta za nastavak obavljanja djelatnosti znanstvenih organizacija**“.

Akreditacijska preporuka sadržava stručnu ocjenu kvalitete visokoga učilišta i/ili znanstvene organizacije, ali postupak reakreditacije ne završava izdavanjem preporuke, nego donošenjem potvrde. Zakonom je izričito propisano da se u postupku reakreditacije preporuka donosi radi potvrđivanja ispunjavanja uvjeta na nastavak obavljanja djelatnosti visokoga obrazovanja i/ili znanstvene djelatnosti.

7.3. Shvaćanje tuženika da postupak vrjednovanja (reakreditacije) završava donošenjem akreditacijske preporuke neodrživo je i suprotno je sustavnomu, svrhovitomu i gramatičkomu tumačenju članka 2. točke 9. *Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju*, koji određuje:

„Akreditacijska preporuka Agencije je neovisno stručno mišljenje Agencije koje se donosi na temelju provedenog postupka vrednovanja, a na osnovu kojeg ministarstvo nadležno za poslove znanosti i visokog obrazovanja (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) **odlučuje** o ishodu postupka vrednovanja.“

Dakle, tražena potvrda je *ex lege* akt kojim tuženik „odlučuje o ishodu postupka vrjednovanja“ (reakreditacije). Akreditacijska preporuka je neovisno, stručno mišljenje koje je rezultat provjere ispunjavanja uvjeta (kvalitativnih i kvantitativnih), sadržava ocjenu kvalitete visokoga učilišta, preporuke za poboljšanje i unaprjeđenje kvalitete te prijedlog ministru o izdavanju akta kojim se odlučuje o ishodu postupka reakreditacije – tu je jasno rečeno tko izdaje akt u konačnici da bi postupak reakreditacije bio okončan. **Pojmovljem Zakona o općem upravnom postupku, akreditacijska preporuka (koju donosi prva zainteresirana osoba) jest nalaz i mišljenje vještaka na temelju kojega tuženik kao javnopravno tijelo u upravnom postupku rješava o pravu visokoga učilišta (u ovom slučaju tužitelja) da nastavi izvoditi svoju djelatnost.**

7.4. Iz navedenoga slijedi da postupak reakreditacije ne završava kad Agencija (prva zainteresirana osoba) donese akreditacijsku preporuku, nego kada Ministarstvo (tuženik) odluči o konačnom ishodu toga postupka. Akt kojim to čini *Zakonom o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju* nazvan je potvrdom (čl. 22. st. 4. točka 1.). Ta potvrda izdaje se „u postupku reakreditacije“ (čl. 2. točka 11.), a ne nakon njega. Njome „ministarstvo nadležno za poslove znanosti i visokog obrazovanja odlučuje o ishodu postupka vrjednovanja“ (čl. 2. točka 9.). Nedonošenje konačnoga akta (potvrde, odluke o ishodu postupka vrjednovanja) zaprjeka je da se pokrene novi ciklus reakreditacije, jer postojeći postupak vrjednovanja do tada ostaje otvoren (neokončan, nezavršen). Cijeli se postupak provodi „radi potvrde ispunjavanja uvjeta za nastavak obavljanja djelatnosti“ (čl. 2. točka 6.). Stoga se svrha reakreditacije ne ispunjava donošenjem akreditacijske preporuke, nego potvrde. Temeljem navedenoga nije održivo suprotno pravno shvaćanje tuženika.

IV. Neosnovan je prigovor neodređenosti roka za izdavanje tražene potvrde

8. U Odgovoru na tužbu na str. 3 tuženik ističe:

„rok u kojemu je Ministarstvo dužno pokrenuti postupak koji slijedi nakon provedene reakreditacije nije p[r]opisan niti jednim propisom pa je slijedom toga jasno da u konkretnom slučaju nema propuštanja javnopravnog tijela da u zakonom propisanom roku donese pojedinačnu odluku koju je prema propisima trebalo donijeti“.

8.1. Člankom 2. točkom 11. *Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju* (Narodne novine, broj 45/09) definirano je i propisano da je ovdje traženi akt:

„Potvrda o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti ili dijela djelatnosti – javna isprava koju predmetima vrednovanja u postupku reakreditacije izdaje Ministarstvo u skladu s člankom 22. ovoga Zakona.“

Stoga se na izdavanje (upravnoga) akta tuženika u ovom slučaju obvezatno primjenjuju i odredbe *Zakona o općem upravnom postupku*, pa tako i odredbe koje se tiču rokova, uz nužno

poštivanje načela upravnoga prava, posebno **načela učinkovitosti, načela ekonomičnosti** i načela zakonitosti i utvrđivanja materijalne istine.

8.2. U ustaljenoj višegodišnjoj praksi tuženik izdaje traženu javnu ispravu kao upravni akt (klasa UP/I-) i to:

„na temelju odredbe **članka 159. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09)**, članka 22. stavka 4. Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, broj 45/09), a po pozitivnoj akreditacijskoj preporuci Agencije za znanost i visoko obrazovanje“.

Dokaz: Tuženikova potvrda od 19. prosinca 2014. Visokoj školi za menadžment u turizmu i informatici u Virovitici o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja (klasa UP/I-602-04/14-13/00055, ur. broj 533-20-14-0002) (Prilog 10).

Dokaz: Tuženikova potvrda od 29. siječnja 2015. Šumarskomu fakultetu Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/13-13/00074, ur. broj 533-20-15-0008) (Prilog 11).

Dokaz: Tuženikova potvrda od 30. siječnja 2015. Prehrambeno-biotehnološkomu fakultetu Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/13-13/00067, ur. broj 533-20-15-0003) (Prilog 12).

Dokaz: Tuženikova potvrda od 30. siječnja 2015. Edukacijsko-rehabilitacijskomu fakultetu Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/14-13/00045, ur. broj 533-20-14-0003) (Prilog 13).

Dokaz: Tuženikova potvrda od 12. veljače 2015. Veleučilištu Baltazar u Zaprešiću o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja (klasa UP/I-602-04/12-13/00078, ur. broj 533-20-15-0011) (Prilog 14).

Dokaz: Tuženikova potvrda od 20. svibnja 2015. Ekonomskomu fakultetu Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti. (klasa UP/I-602-04/12-13/00001, ur. broj 533-20-15-0026) (Prilog 15).

Dokaz: Tuženikova potvrda od 29. svibnja 2015. Ekonomskomu fakultetu Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/11-13/00236, ur. broj 533-20-15-0017) (Prilog 16).

Dokaz: Tuženikova potvrda o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti Ekonomskomu fakultetu Sveučilišta u Splitu od 29. svibnja 2015. (klasa UP/I-602-04/12-13/00007, ur. broj 533-20-15-0020) (Prilog 17).

Dokaz: Tuženikova potvrda od 1. lipnja 2015. Fakultetu ekonomije i turizma „Dr. Mijo Mirković“ Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli **kao sljedniku sveučilišnoga Odjela** ekonomije i turizma „Dr. Mijo Mirković“ o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja (klasa UP/I-602-04/12-13/00006, ur. broj 533-20-15-0015) (Prilog 18).

Dokaz: Tuženikova potvrda od 2. lipnja 2015. Međimurskomu veleučilištu u Čakovcu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja (klasa UP/I-602-04/14-13/00052, ur. broj 533-20-15-0009) (Prilog 19).

Dokaz: Tuženikova potvrda od 14. srpnja 2015. Fakultetu prometnih znanosti Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/12-13/00071, ur. broj 533-20-15-0006) (Prilog 20).

Dokaz: Tuženikova potvrda od 17. rujna 2015. Filozofskomu fakultetu Sveučilišta u Splitu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/14-13/00041, ur. broj 533-19-15-0007) (Prilog 21).

- Dokaz: Tuženikova potvrda od 23. studenoga 2015. Farmaceutsko-biokemijskomu fakultetu Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/15-13/00026, ur. broj 533-20-15-0002) (Prilog 22).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 24. studenoga 2015. Odjelu za biotehnologiju Sveučilišta u Rijeci o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/15-13/00024, ur. broj 533-20-15-0004) (Prilog 23).
- Dokaz: Tuženikova potvrda Zagrebu od 27. studenoga 2015. Tekstilno-tehnološkomu fakultetu Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/15-13/00043, ur. broj 533-20-15-0002) (Prilog 24).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 30. studenoga 2015. Katoličkomu bogoslovnomu fakultetu Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/14-13/00033, ur. broj 533-19-15-0005) (Prilog 25).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 30. studenoga 2015. Medicinskomu fakultetu Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/15-13/00022, ur. broj 533-20-15-0003) (Prilog 26).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 1. prosinca 2015. Veterinarskomu fakultetu Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/15-13/00025, ur. broj 533-20-15-0002) (Prilog 27).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 14. prosinca 2015. Prirodoslovno-matematičkomu fakultetu Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje dijela djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/15-13/00030, ur. broj 533-20-15-0002) (Prilog 28).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 14. prosinca 2015. Odjelu za biologiju Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/15-13/00035, ur. broj 533-20-15-0003) (Prilog 29).
- Dokaz: Tuženikova potvrda o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti znanstvene djelatnosti Državnomu hidrometeorološkomu zavodu od 20. siječnja **2016.** (klasa UP/I-640-02/15-08/00029, ur. broj 533-19-16-0002) (Prilog 30).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 5. veljače 2016. Međunarodnomu sveučilištu DIU Libertas o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/16-08/00001, ur. broj 533-20-16-0002) (Prilog 31).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 9. ožujka 2016. Filozofskomu fakultetu Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja (klasa UP/I-602-04/14-13/00042, ur. broj 533-20-16-0008) (Prilog 32).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 10. ožujka 2016. Grafičkomu fakultetu Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/12-13/00084, ur. broj 533-20-16-0014) (Prilog 33).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 10. ožujka 2016. Fakultetu građevinarstva, arhitekture i geodezije Sveučilišta u Splitu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/13-13/00012, ur. broj 533-20-16-0017) (Prilog 34).
- Dokaz: Tuženikova potvrda o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti Odjelu za matematiku Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku od 15. ožujka 2016. (klasa UP/I-602-04/15-13/00032, ur. broj 533-20-16-0005) (Prilog 35).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 22. ožujka 2016. Fakultetu kemijskoga inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/15-13/00041, ur. broj 533-20-16-0005) (Prilog 36).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 5. travnja 2016. Pravnomu fakultetu Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa 602-04/16-13/00014, ur. broj 533-20-16-0002) (Prilog 37).

- Dokaz: Tuženikova potvrda od 13. travnja 2016. Pravnomu fakultetu Sveučilišta u Rijeci o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa 602-04/16-13/00015, ur. broj 533-20-16-0002) (Prilog 38).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 27. svibnja 2016. Medicinskomu fakultetu Sveučilišta u Splitu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/15-13/00039, ur. broj 533-20-16-0006) (Prilog 39).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 29. rujna 2016. Medicinskomu fakultetu Sveučilišta u Rijeci o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/15-13/00040, ur. broj 533-20-16-0006) (Prilog 40).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 8. prosinca 2016. Odjelu za akvakulturu Sveučilišta u Dubrovniku o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja (klasa UP/I-602-04/14-13/00017, ur. broj 533-20-16-0009) (Prilog 41).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 29. prosinca 2016. Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/14-13/00040, ur. broj 533-20-16-0015) (Prilog 42).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 3. svibnja 2017. Medicinskomu fakultetu Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/15-13/00023, ur. broj 533-20-17-0014) (Prilog 43).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 15. svibnja 2017. Medicinskomu fakultetu Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje dijela djelatnosti visokoga obrazovanja (klasa UP/I-602-04/15-13/00022, ur. broj 533-20-17-0005) (Prilog 44).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 23. listopada 2017. Katoličkomu bogoslovnomu fakultetu u Đakovu Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/14-13/00035, ur. broj 533-19-17-0005) (Prilog 45).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 27. studenoga 2017. Fakultetu za odgojne i obrazovne znanosti Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/14-13/00039, ur. broj 533-20-17-0005) (Prilog 46).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 12. veljače 2018. Kemijsko-tehnološkomu fakultetu Sveučilišta u Splitu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/16-13/00026, ur. broj 533-20-18-0007) (Prilog 47).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 28. ožujka 2018. Učiteljskomu fakultetu Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/14-13/00037, ur. broj 533-04-18-0008) (Prilog 48).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 25. travnja 2018. Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje dijela djelatnosti (klasa 602-04/17-13/00141, ur. broj 533-04-18-0002) (Prilog 49).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 23. svibnja 2018. Odjelu za biotehnologiju Sveučilišta u Rijeci o ispunjavanju uvjeta za obavljanje dijela djelatnosti visokoga obrazovanja (klasa UP/I-602-04/15-13/00024, ur. broj 533-04-18-0013) (Prilog 50).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 6. srpnja 2018. Sveučilišta u Zadru o ispunjavanju uvjeta za obavljanje dijela djelatnosti (klasa 602-04/18-13/00078, ur. broj 533-04-18-0002) (Prilog 51).
- Dokaz: Tuženikova potvrda od 6. srpnja 2018. Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci o ispunjavanju uvjeta za obavljanje dijela djelatnosti (klasa 602-04/18-13/00088, ur. broj 533-04-18-0002) (Prilog 52).

Dokaz: Tuženikova potvrda od 6. srpnja 2018. Filozofskomu fakultetu Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje dijela djelatnosti (klasa 602-04/18-13/00091, ur. broj 533-04-18-0002) (Prilog 53).

Dokaz: Tuženikova potvrda od 12. rujna 2018. Filozofskomu fakultetu Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-640-02/15-08/00002, ur. broj 533-04-18-0006) (Prilog 54).

Dokaz: Tuženikova potvrda od 29. listopada 2018. Visokoj policijskoj školi o ispunjavanju uvjeta za obavljanje znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/14-13/00056, ur. broj 533-03-18-0011) (Prilog 55).

Dokaz: Tuženikova potvrda od 22. studenoga 2018. Fakultetu političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje dijela djelatnosti (klasa UP/I-602-04/14-13/00046, ur. broj 533-04-18-0009) (Prilog 56).

Dokaz: Tuženikova potvrda od 5. ožujka 2019. Filozofskomu fakultetu Sveučilišta u Splitu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje dijela djelatnosti (klasa UP/I-602-04/14-13/00041, ur. broj 533-04-19-0016) (Prilog 57).

Dokaz: Tuženikova potvrda od 20. svibnja 2019. Fakultetu filozofije i religijskih znanosti Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti (klasa UP/I-602-04/14-13/00044, ur. broj 533-04-19-0006) (Prilog 58).

Dokaz: Tuženikova potvrda od 22. srpnja 2019. Medicinskomu fakultetu Sveučilišta u Splitu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje dijela djelatnosti (klasa UP/I-602-04/15-13/00039, ur. broj 533-04-19-0009) (Prilog 59).

Dokaz: Tuženikova potvrda od 22. srpnja 2019. Medicinskomu fakultetu Sveučilišta u Zagrebu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje dijela djelatnosti (klasa UP/I-602-04/15-13/00022, ur. broj 533-04-19-0008) (Prilog 60).

Sve su te isprave javno dostupne na internetu, odakle su i skinute, otisnute i ovdje priložene.

Riječ je o ujednačenoj primjeni prava, o kontinuitetu javnih politika i **uvriježenom postupanju tuženika** tijekom mandata ministara Vedrana Mornara, Predraga Šustara, potpisanoga i Blaženke Divjak, od kojega je tuženik sada **arbitrarno odstupio**.

8.3. Zakon o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09) u članku 159. stavku 4., na koji se u usporedivim predmetima (v. točku 8.2.) tuženik ustaljeno pozivao, određuje:

„Potvrde o činjenicama o kojima se vodi službena evidencija izdaju se stranci [...] najkasnije u roku od **15 dana** od dana podnošenja urednog zahtjeva za izdavanje, ako propisom kojim je ustanovljena službena evidencija nije drukčije propisano. Potvrda se može izdati i u elektroničkom obliku.“

8.4. Kako je iz tuženikove prakse (v. točku 8.2.) očito da ovdje traženu potvrdu izdaje kao javnu ispravu pozivom na članak 159. *Zakon o općem upravnom postupku* (Narodne novine, broj 47/09), slijedi da je „rok u kojemu je Ministarstvo dužno“ izdati potvrdu na temelju pozitivne akreditacijske preporuke – 15 dana. Tuženik je to ovdje odbija učiniti. Već treću godinu.

8.5. Kao što je već izloženo (točke 7.3. i 7.4.) tražena potvrda je akt kojim, „u postupku reakreditacije“ (članak 2. točka 11. *Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju*), dobivši „neovisno stručno mišljenje Agencije koje se donosi na temelju provedenog postupka vrjednovanja, [...] ministarstvo nadležno za poslove znanosti i visokog obrazovanja odlučuje o ishodu postupka vrednovanja“ (čl. 2. točka 9.) „radi potvrde

ispunjavanja uvjeta za nastavak obavljanja djelatnosti“ (čl. 2. točka 6.) reakreditirane ustanove u sustavu znanosti i visokoga obrazovanja. Iz takva opisa slijedi da je riječ o rješavanju u upravnom postupku. To potvrđuje i ustaljeno urudžbiranje potvrda pod klasu: „UP/I-...“. U tom su slučaju primjenjive odredbe i rokovi iz članka 21. *Zakona o općem upravnom postupku* (Narodne novine, broj 47/09):

- (1) Kad je propisano da u rješavanju o upravnoj stvari sudjeluju dva javnopravna tijela ili više njih, svako od njih dužno je postupiti u toj stvari. [...]
- (2) Kad je propisano da javnopravno tijelo rješava na temelju [...] mišljenja drugoga javnopravnog tijela, to je tijelo dužno takav akt izdati ili odbiti njegovo izdavanje u roku od **30 dana** od dana dostave urednog zahtjeva za izdavanje.

8.6. Stoga se pokazuje neosnovanim pravno shvaćanje navedeno na dnu str. 4 Odgovora na tužbu:

„kako Zakon ne propisuje postupak koji nakon provedenog postupka reakreditacije provodi ministar, isto tako ne propisuje niti rokove za pokretanje tog postupka“.

8.7. Članak 21. *Zakona o općem upravnom postupku* određuje da je tuženik morao odlučiti o ishodu postupka vrjednovanja na temelju neovisnoga stručnoga mišljenja prve zainteresirane stranke u roku od 30 dana od dana dostave toga stručnoga mišljenja, a člankom 22. stavkom 4. točkom 1. *Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju* tuženiku nije ostavljeno na volju da može odbiti zahtjev, nego je na temelju pozitivne akreditacijske preporuke bio dužan izdati potvrdu uređenu člankom 2. točkama 6. i 11. i člankom 22. stavkom 4. točkom 1. *Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju*. To priznaje i tuženik kad navodi:

„U slučaju da je preporučena potvrda dopusnice, Ministarstvo je izdaje“ (*Odgovor na tužbu*, str. 4, predzadnji odlomak).

8.8. Ako tuženik nije odlučio u roku određenom *Zakonom o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju* (8 dana; analogno obvezi koja mu je propisana čl. 19. st. 7. i 8.; čl. 20. st. 8.; čl. 21. st. 9. i 10.), ni u roku određenom *Zakonom o općem upravnom postupku* (15, odnosno 30 dana), trebao se voditi i postupiti sukladno načelu odlučivanja u razumnom roku, jer dugotrajno dapače višegodišnje čekanje na rješavanje i odlučivanje o ishodu postupka znači povrjedu pravne norme, načela upravnoga prava, ustavnoga prava na odlučivanje u razumnom roku i prava na dobru upravu iz članka 41. *Povelje Europske unije o temeljnim pravima*.

8.9. Potvrda iz čl. 22. st. 4. točke 1. *Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju* izdaje se „u postupku reakreditacije“ (čl. 2. točka 11.), na temelju pozitivne akreditacijske preporuke. Stoga je neprihvatljivo pravno shvaćanje tuženika

„da se ovdje ne radi o istom postupku te, u tom smislu nema propuštanja javnopravnog tijela iz područja upravnog prava da u zakonom propisanom roku odluči o pravu, obvezi ili pravnom interesu ili redovitom pravnom lijeku stranke, odnosno da postupi prema propisu“ (*Odgovor na tužbu*, str. 4, zadnji odlomak).

Svim iznesenim pokazuje se netočnim i tvrdnja tuženika da

„postupak koji slijedi nakon provedene reakreditacije nije popisan niti jednim propisom pa je slijedom toga jasno da u konkretnom slučaju nema propuštanja javnopravnog tijela da u zakonom propisanom roku donese pojedinačnu odluku koju je prema propisima trebalo donijeti“ (*Odgovor na tužbu*, str. 3, četvrti odlomak).

V. Tražena je potvrda po samom pravu – javna isprava

9. U Odgovoru na tužbu tuženik ističe:

„Potvrda koju Ministarstvo izdaje po provedenom postupku reakreditacije od strane Agencije za znanost i visoko obrazovanje, a kojom se valoriziraju izdane dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i izvođenje studijskih programa nisu potvrde o činjenicama o kojima se vodi službena evidencija u smislu članka 159. Zakona o općem upravnom postupku.“ (str. 8)

9.1. Članak 2. točka 11. *Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju* (Narodne novine, broj 45/09) nedvosmisleno propisuje da je „potvrda o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti ili dijela djelatnosti“ – „javna isprava koju predmetima vrednovanja u postupku reakreditacije izdaje Ministarstvo u skladu s člankom 22. ovoga Zakona.“ Dakle, jest javna isprava.

9.2. Tražena potvrda jest i javna isprava o činjenici o kojoj se vodi službena evidencija – obavljanje znanstvene djelatnosti i djelatnosti visokoga obrazovanja. Člankom 17. stavcima 2. i 3. *Zakona o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave* (Narodne novine, broj 93/16, 104/16, 116/18 i 127/19) propisano je da Ministarstvo znanosti i obrazovanja „obavlja upravne i druge poslove koji se odnose na vođenje upisnika visokih učilišta“ i na „vođenje upisnika znanstvenih organizacija“. A u te se upisnike upisuju entiteti koji obavljaju djelatnost visokoga obrazovanja, odnosno znanstvenu djelatnost. Isto tako, člankom 23. stavkom 1. *Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju* (Narodne novine, broj 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 2/07, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14, 60/15 i 131/17) propisano je: „Ministarstvo vodi Upisnik znanstvenih organizacija“, a člankom 90. stavkom 6. točkom 1.: „Ministarstvo vodi sljedeće zbirke podataka o visokom obrazovanju Upisnik visokih učilišta“, te točkom 10.: „Ministarstvo vodi druge evidencije i zbirke podataka propisane zakonom i provedbenim aktima te potrebne za provedbu zakonskih ovlasti“.

9.3. No, sve da tražena potvrda i nije javna isprava o činjenici o kojoj se vodi službena evidencija, ona ulazi u zbirku podataka propisanu zakonom i potrebna je za provedbu zakonskih ovlasti. Stoga ju je tuženik bio dužan izdati, jer je tako propisano člankom 22. stavkom 4. točkom 1. *Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju* i člankom 160. stavkom 1. *Zakona o općem upravnom postupku*. Uostalom, i tuženik to priznaje: „U slučaju da je preporučena potvrda dopusnice, Ministarstvo je izdaje“ (*Odgovor na tužbu*, str. 4, predzadnji odlomak). U tom slučaju rok za izdavanje potvrde bio bi 30 dana, sukladno članku 160. stavku 3. *Zakona o općem upravnom postupku*.

9.4. Međutim, iz odredbe članka 160. stavka 2. *Zakona o općem upravnom postupku*, da „potvrde izdane o činjenici o kojoj se ne vodi službena evidencija ne obvezuju javnopravno tijelo kojem su podnesene kao dokaz“, i definicije i svrhe javne isprave propisane člankom 60. stavkom 2. *Zakona o općem upravnom postupku*, slijedi da takva potvrda ne bi bila isprava

koju je izdalo javnopravno tijelo u granicama svoje nadležnosti i u propisanom obliku i da ne bi dokazivala ono što se u njoj potvrđuje. Ako to ne bi dokazivala – ne bi bila javna isprava. To bi pak bilo suprotno zakonskoj definiciji iz čl. 2. točke 11. *Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju* da je tražena potvrda – javna isprava. Stoga valja zaključiti da tražena potvrda ne potpada pod izdavanje potvrda o činjenicama o kojima se ne vodi službena evidencija (čl. 160. *Zakona o općem upravnom postupku*), nego – jer trećega nema – pod izdavanje potvrda o činjenicama o kojima se vodi službena evidencija (čl. 159. *Zakona o općem upravnom postupku*). A to zorno potvrđuju i primjeri godinama izdanih potvrda (v. točku 8.2.).

9.5. Svim iznesenim (9.1.–9.4.) pokazuje se netočnim i tuženikova tvrdnja da tražena potvrda nije akt uređen odredbom članka 159. *Zakona o općem upravnom postupku*.

VI. O politikantskim shvaćanjima tuženika i kršenju neovisnosti rada Agencije za znanost i visoko obrazovanje

10. Tuženik paušalno navodi da je – ne navodeći ni jedan konkretan članak – *Zakonom o sustavu državne uprave* i *Zakonom o ustanovama* – „dužan nadzirati zakonitost rada i postupanja pravnih osoba koje imaju javne ovlasti posebno ako temeljem njihovih akata donosi rješenja“ (*Odgovor na tužbu*, str. 6). Iz općega načela ustavnosti i zakonitosti, tuženik sebi pridaje inkvizitorne, supervizijske, revizorske i kasacijske ovlasti, koje – nema. Nasuprot tomu, u području osiguravanja kvalitete visokoga obrazovanja tuženik je strogo dužan poštovati ustavne, konvencijske i zakonske odredbe te se suzdržavati od miješanja i samovoljna arbitriranja.

10.1. Zemlje Europske unije dogovorile su godine 1998. uspostavu transparentnih sustava procjene i osiguranja kvalitete u području visokoga obrazovanja. Kako bi štitili i unaprjeđivali kvalitetu visokoga obrazovanja, pri tom uzimajući u obzir nacionalne uvjete, europsku dimenziju i međunarodne zahtjeve, ti su sustavi trebali na prvom mjestu imati **autonomiju i neovisnost tijela odgovornih za procjenu i osiguranje kvalitete**.

Izvor: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/HTML/?uri=LEGISSUM:c11038&from=EN>

10.2. Članak 4. stavak 1. *Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju* (Narodne novine, broj 45/09) određuje:

„Agencija [za znanost i visoko obrazovanje] **samostalno i neovisno** obavlja poslove iz djelokruga utvrđenog ovim Zakonom i drugim propisima, poštujući europske standarde i smjernice te međunarodnu praksu na području osiguravanja kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju.“

10.3. Ministri Europskoga prostora visokoga obrazovanja (EHEA) donijeli su 15. svibnja 2015. *Standarde i smjernice za osiguravanje kvalitete na Europskom prostoru visokoga obrazovanja* (ESG). Njime je uređeno djelovanje Europske udruge za osiguravanje kvalitete u visokom obrazovanju (*European Association for Quality Assurance in Higher Education*, ENQA) i njezinih nacionalnih članica. U tim se Standardima ističe:

III. dio: Standardi i smjernice za agencije za osiguravanje kvalitete

3.3. Neovisnost

Standard: Agencije moraju biti neovisne i samostalne u svom radu te u potpunosti odgovarati za svoje aktivnosti i njihove ishode, bez utjecaja trećih strana.

Smjernice:

Autonomija visokih učilišta zahtijeva i samostalnost agencija kao njihovih partnera.

Pri razmatranju neovisnosti agencije, važno je uzeti u obzir:

- organizacijsku neovisnost koja se dokazuje službenim dokumentima (npr. javnim ispravama, zakonskim aktima ili statutom organizacije) koji propisuju **neovisnost rada** agencije **od** trećih strana, poput visokih učilišta, **države** i drugih organizacija dionika
- operativnu neovisnost – postupci i metode agencije, kao i odabir i imenovanje vanjskih stručnjaka, utvrđuju se i provode neovisno od trećih strana, poput visokih učilišta, vlasti i države i drugih organizacija dionika
- neovisnost formalnih ishoda – stručnjaci iz relevantnih skupina dionika, osobito studenti, sudjeluju u procesima osiguravanja kvalitete, no **konačni su ishodi procesa vanjskoga osiguravanja kvalitete u nadležnosti agencije i samo ona za njih odgovara.**

Neovisnost je važna kako bi se osiguralo da se svi postupci i odluke temelje isključivo na stručnosti.

Izvor: https://www.azvo.hr/images/stories/kvaliteta/ESG_HR_final.pdf (str. 17).

10.4. Iz navedenoga (10.1.–10.3.) slijedi da je protuzakonit pokušaj i praksa tuženika da osporava, vraća na preinaku, pobija i ne priznaje utvrđenja iz Akreditacijske preporuke prve zainteresirane osobe. To se protuzakonito, protupravno, štetno i opasno postupanje tuženika potvrđuje kad u *Odgovoru na tužbu* na str. 6, treći odlomak, tuženik za sebe kaže:

„kako ne može donijeti pozitivnu odluku temeljem akreditacijske preporuke, odnosno prethodnog postupka reakreditacije za koji smatra da je proveden nezakonito“

i:

„Ministarstvo nije u mogućnosti izdati akt kojim potvrđuje ispunjenost svih uvjeta propisanih ZOK-om i podzakonskim aktima jer prethodni postupak kojeg svojim aktom potvrđuje ovo Ministarstvo nije proveden zakonito“.

10.5. Tuženik nije dokazao što bi u navedenom postupku bilo „nezakonito“. „Sustav osiguravanja i unapređivanja kvalitete obuhvaća vrjednovanje i ocjenu kvalitete predmeta vrjednovanja koji se temelje na objektivnim i jasnim kriterijima“ (čl. 2. st. 3. *Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju*). Vrjednovanje se odvija prema mjerilima propisanim tim zakonom i njegovim provedbenim aktima. Tuženik je u primjerenom roku bio dužan utvrditi „nezakonitost“ akreditacijske preporuke, da je i ako je ona postojala, a to nije učinio.

VII. Zaključak

11. Tvrdnje i pravna stajališta iznesena u *Odgovoru na tužbu* **proturječna** su, **neosnovana**, **paušalna**, **arbitrarna** te nisu utemeljena na **objektivnim** dokazima. Polaze od **samovoljnih**

konstrukcija koje predstavljaju **diskontinuitet** s dosadašnjim ustaljenim shvaćanjem i primjenom instituta tražene potvrde.

11.1. Tuženik je tužitelju zanijekao aktivnu legitimaciju (str. 1 i 2), pa pravni interes na izdavanje tražene potvrde, i to ne samo njemu, nego i svakomu drugomu, jer da izdavanje tražene potvrde „nema nikakav utjecaj na akreditaciju, odnosno rok vrijeđenja dopusnice za obavljanje djelatnosti“ (str. 7 i 8).

11.2. Tuženik je ustvrdio da traženu potvrdu izdaje ako je Agencija za znanost i obrazovanje preporučila potvrdu dopusnice (str. 4), a onda opet da sâm ima pravo i obvezu preispitivati činjenice koje je Agencija utvrdila (str. 7).

11.3. Tuženik tvrdi da je „uvidom u službenu evidenciju koju sam vodi“ utvrdio kako uvjeti propisani za reakreditaciju tužitelja „nisu zadovoljeni“ (vrh str. 7), a zatim kako „nije točno“ da je „potvrda o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti ili dijela djelatnosti javna isprava o činjenicama o kojima Ministarstvo vodi službenu evidenciju“ (dno str. 7).

11.4. Tuženik poriče protek roka, a zatim i samu svoju dužnu činidbu, neovisno o roku. Smatra da „nema propuštanja javnopravnog tijela da u zakonom propisanom roku donese pojedinačnu odluku koju je prema propisima trebalo donijeti“ (str. 3), a onda da je „Ministarstvo u svojim dopisima Agenciji jasno obrazložilo kako ne može donijeti pozitivnu odluku temeljem akreditacijske preporuke, odnosno prethodnog postupka reakreditacije za koji smatra da je proveden nezakonito“ (str. 6).

11.5. Budući da je Agencija za znanost i visoko obrazovanje svoju zadnju riječ dala pozitivnom Akreditacijskom preporukom od 4. svibnja 2018., a da tuženik od tada nije po njoj postupio, ispunjene su pretpostavke za angažiranje suda zbog šutnje uprave.

11.6. Reakreditacija je posebna vrsta upravnoga postupka, uređena *Zakonom o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju* kao posebnim zakonom i *Zakonom o općem upravnom postupku kao općim zakonom*. U rješavanju te upravne stvari po samom pravu sudjeluju prva zainteresirana osoba i tuženik. U odnosu na tužitelja oni donose odluku nužno zajedničkom suradnjom. Stoga je, sukladno čl. 21. st. 1. *Zakona o općem upravnom postupku* svatko od njih dužan postupiti u toj stvari. Prva zainteresirana osoba donijela je svoje neovisno stručno mišljenje 4. svibnja 2018. (prilog 3 uz tužbu). Tuženik ga zlorabom političke moći odbija. Tuženik je poduzeo višekratni protuzakoniti pritisak na prvu zainteresiranu osobu da preinači svoje neovisno stručno mišljenje (prilozi 4 i 6 uz tužbu). Prva zainteresirana osoba to je dva puta otklonila (prilozi 5 i 7 uz tužbu). Tuženik je nakon toga samovoljno obustavio postupanje u predmetu. Postupak reakreditacije ne završava donošenjem stručnoga mišljenja (akreditacijske preporuke), nego postupanjem tijela državne vlasti prema njemu. Stoga o tužbi treba meritorno odlučiti i naložiti tuženiku da izda traženu potvrdu.

Dekan

Prof. dr. sc. Pavo Barišić, dipl. iur.

Sveučilište u Zagrebu
Fakultet hrvatskih studija

Klasa: UP/I-740-08/20-2/0001

Ur. broj: 439-1/1-20-0009

U Zagrebu, 26. studenoga 2020.

Upravnomu sudu u Zagrebu

Avenija Dubrovnik 6, 10020 Zagreb

Na broj predmeta **UsI-329/20**

4x

Tužitelj: Sveučilište u Zagrebu, Fakultet hrvatskih studija, OIB 99454315441, Borongajska cesta 83d, 10000 Zagreb, zastupa ga dekan prof. dr. sc. Pavo Barišić

Tuženik: Republika Hrvatska, Ministarstvo znanosti i obrazovanja, OIB 49508397045, Donje Svetice 38, 10000 Zagreb; pisarnica@mzo.hr

Zainteresirana osoba 1.: Agencija za znanost i visoko obrazovanje, OIB 83358955356, Donje Svetice 38/V, 10000 Zagreb; ured@azvo.hr

Zainteresirana osoba 2.: Sveučilište u Zagrebu, OIB 36612267447, Trg Republike Hrvatske 14, 10000 Zagreb; rector@unizg.hr

Zbog ocjene zakonitosti propuštanja donošenja pojedinačne odluke u propisanom roku

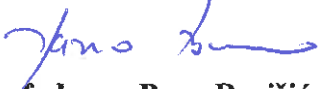
Podnesak tužitelja

Tužitelj ljubazno moli da se razmotri mogućnost rješavanja ovoga predmeta na temelju stanja spisa.

Iako su za to ispunjene pretpostavke, tuženik već više od dvije i pol godine propušta donijeti traženu potvrdu. Time su povrijeđena prava i pravni interesi tužitelja, njegovih studenata, nastavnika i zaposlenika. Zbog nedonošenja te potvrde tužitelj i članovi njegove fakultetske zajednice trpe štetu jer se u nizu medijskih napisa ponavljaju neistine kako tužitelj ne ispunjava uvjete za obavljanje djelatnosti visokoga obrazovanja i znanstvene djelatnosti, a upravo se tom potvrdom dokazuje ispunjavanje tih uvjeta.

Dekan

Prof. dr. sc. Pavo Barišić, dipl. iur.